

ACCOORD OVER "MERIT"

Jongstleden maandag is er een beginselaccord gesloten tussen het Ministerie van onderwijs en wetenschappen en de Rijksuniversiteit Limburg met betrekking tot de financiering van het technologisch onderzoekscentrum Merit. Ofschoon nog niet alles zwart op wit staat heeft het ministerie wel toegezegd van de benodigde 7,5 miljoen gulden 4,9 miljoen voor zijn rekening te zullen nemen. Het resterende bedrag wordt door de Provincie Limburg in de vorm van PNL-gelden ingebracht. De financiering is toegezegd voor een periode van vijf jaar. Daarna moet Merit op eigen benen kunnen staan.

De bijdrage voor het Maastricht Economic Research-institute on Innovation and Technology (Merit) van O&W is niet afkomstig uit het vernieuwingsfonds van de operatie Selectieve krimp en groei, zoals oorspronkelijk door de initiatiefnemers was aangevraagd. Een deel van het geld wordt geput uit middelen om postdoctorale onderwijsactiviteiten mogelijk te maken, het zogenaamde PDOA stimuleringsfonds. Tevens wordt geld gefourneerd dat bedoeld is om speciale contingenten AIO-plaatsen te creëren, een AIO-'concentraat'. Omdat tenslotte het landelijke technologiebeleid tot de verantwoordelijkheid van het Ministerie van economische zaken behoort zal ook dit departement een bijdrage leveren. Deze zal vermoedelijk via het Ministerie van O&W worden gesluisd. Op dit punt is onduidelijk welke concrete afspraken daarover zijn gemaakt. Naast de bijdrage van het rijk heeft de provincie toegezegd 2,5 à 3 miljoen gulden uit het PNL-fonds beschikbaar te stellen.

De bijdrage van de economische faculteit aan het centrum zal in eerste instantie zes voorwaardelijk gefi-

nancierde formatieplaatsen omvatten.

Of het feit dat de financiering door O&W met PDOA- en AIO-gelden zal geschieden, betekent dat bij Merit een grotere plaats moet worden ingeruimd voor opleidings- en onderwijsactiviteiten dan aanvankelijk was gepland, is nog de vraag. De initiatiefnemer van Merit, prof. dr. Luc Soete, benadrukt dat het hem om een werkelijk onderzoekscentrum gaat, dat moet uitgroeien tot een internationaal 'centre of excellence'. Intensieve onderwijsactiviteiten passen daar niet in, en Soete voelt er weinig voor op die basis zijn medewerking te verlenen.

Christopher Freeman, Brits top-onderzoeker op het terrein van technologische vernieuwing, wordt met een halve aanstelling naast Soete de wetenschappelijke spil van het onderzoekscentrum. Soete heeft Freeman voor dit project weten te interesseren. Inhoudelijk zal Freeman zich voorlopig richten op de problematiek van het management van de technologische innovatie. Om zich geheel aan het wetenschappelijke werk te kunnen wijden wenste Freeman geen directeur te worden van Merit. Die functie zal daarom

door prof. Soete worden ingenomen. Alleen op conditie dat deze twee mensen aan Merit verbonden zijn wenste het ministerie de plannen te financieren. Soete heeft aangekondigd liefst al per 1 september te willen beginnen, en niet pas op 1 januari 1988, de waarschijnlijke begindatum van de financiering. De universiteit zou de tussenliggende periode dan moeten overbruggen. Ofschoon Merit in eerste instantie een instituut wordt dat verbonden is aan de economische faculteit via de stichting Liber, wil Soete toch proberen om de zaak breder op te zetten. Hij streeft naar een echt universitair centrum, waar ook aan technologisch aspectenonderzoek wordt gedaan. Daarin zijn bijvoorbeeld kwesties van medische ethiek van belang. In dat kader hoopt Soete op medewerking van prof. dr. F. Rutten, (economie van de gezondheidszorg) en prof. mr. H. Roscam Abbing (gezondheidsrecht), die lid is van de stuurgroep van NOTA, de Nederlandse organisatie voor technologisch aspectenonderzoek. Ook Soete is daar lid van.

Wammes Bos

LIBER-ONDERZOEKERS VAN CENSUUR BETICHT

Opnieuw is het onderzoek naar de behoefte aan openbaar onderwijs in Maastricht onderwerp van vragen in de gemeenteraad. Het onderzoek wordt uitgevoerd door het aan de economische faculteit verbonden instituut Liber. Zo'n twee maanden geleden stelde het CDA-gemeenteraadslid Simon Vels al vragen over de anonimiteit van de geënquêteerden. Hij vreesde voor de privacy. Een publikatie in Observant van 26 maart leidde vervolgens tot een artikel in het huis-aan-huisblad de Maaspost en opnieuw tot vragen van Vels aan het College van Burgemeester en Wethouders.

In het bewuste Observant-artikel verklaarde een der onderzoekers dat er wellicht systematische vertekening van de uitkomsten dreigde als gevolg van min of meer georganiseerde invulling door voorstanders van het confessionele onderwijs. Om dat te voorkomen zouden eventueel maatregelen genomen worden. "In noodgeval gooien we ze eruit", zo luidt het letterlijke citaat. Vooral die passage gaf aanleiding tot beschuldigingen door de Maaspost van gesjoemel, en nu onlangs weer door het raadslid Vels van censuur. Vels interpreteert de citaten zo dat "mochten de gegeven antwoorden de onderzoekers niet aanstaan", ze er in noodgeval uitgegoid worden. Zou het noodgeval ontstaan als de enquête geen grote

behoefte aan openbaar onderwijs zou uitwijzen, vraagt Vels in zijn brief aan B&W. Inmiddels is bekend geworden dat de uitslag van de enquête op 25 mei in de gemeentelijke raadscommissie voor onderwijs en cultuur zal worden behandeld. De vragen van Vels zullen vermoedelijk niet meer voor die tijd door B&W worden beantwoord. Desgevraagd verklaart Vels niet de bedoeling te hebben gehad de uitslag op voorhand verdacht te maken. Het verwijt van stemmingmakerij acht hij misplaatst. Op de vraag waarom hij niet gewoon de officiële bekendmaking van de resultaten heeft afgewacht, antwoordt Vels: "Die datum van 25 mei kende ik toen nog niet. En ik wilde de onderzoekers nu al dwingen om aan te

tonen dat ze er geen materiaal uitgegoid hebben. In dat geval ben ik tevreden. En mocht er dan blijken dat er behoefte is aan tien openbare scholen, dan zal ik me daar niet tegen verzetten."

De onderzoekers van Liber zijn niet voor commentaar bereikbaar. De directeur van Liber, prof. Hein Schreuder, meent dat alle vragen van Vels wel bij de presentatie van het onderzoek beantwoord zullen worden. De affaire heeft hem doen besluiten in de toekomst geen inlichtingen meer aan de pers te verstrekken over onderzoek dat nog niet is afgerond.

Wammes Bos

zevende jaargang, nummer 32
14 mei 1987

Inhoud

Pagina 5

Geschiedenis, een toekomstverhaal

De geschiedenis is niet meer wat ze geweest is. Dat blijkt uit de profielschets van de basisvoorziening geschiedenis aan de Algemene Faculteit. Het zijn niet langer de grote politieke gebeurtenissen die de indeling van de geschiedenisboekjes bepalen. Veel interessanter is het leven van de gewone mensen en hun onderlinge relaties. De praktische en maatschappelijke context vormt de basis van de moderne geschiedschrijving.

Pagina 6

In de prijzen?

Wat is de relatie tussen universiteit en cultuur? De meeste mensen hebben daar maar weinig ideeën over of houden die liever voor zichzelf. De essayprijsvraag over dit onderwerp, uitgeschreven door de Werkgroep Basisfilosofie, leverde nauwelijks spontane uitbarstingen van cultuurfilosofie op. De enkeling die wel een poging waagde had bovendien niet zo goed begrepen wat nu precies de bedoeling was. De hoofdprijs is door de jury dan ook niet uitgereikt. Wel werd er één bijzondere vermelding genoteerd. Een samenvatting hieruit op pagina 6.

Pagina 7-8

Nederlanders anders?

Wat maakt een Nederlander Nederlander? Dat moet je hem nooit vragen. Hij doet alsof de nationaliteit niet belangrijk is maar ondertussen... Wat een Nederlander is, moet je eigenlijk aan een buitenlander vragen. Met een beetje geluk is diens uitspraak niet door chauvinisme beïnvloed, maar een uitspraak over wat Nederlanders wel hebben en anderen niet. Geert Hofstede, hoogleraar in de vergelijkende cultuurstudies is een van de weinige Nederlanders die je een oordeel over zijn landgenoten kunt toevertrouwen. Hij heeft een vakgebied ontwikkeld dat nationale cultuurpatronen vergelijkt, niet om de superioriteit van het ene tegenover het andere patroon te bewijzen, maar om de (vermeende) verschillen te relativiseren.

En verder

Geen dulle inkomdagen in '87, lange wachttijden bij het studentendecanaat, Nanda's waarheid over Uw toekomst, hoe schrijf ik een liefdesbrief en kiekjes etende studenten op het Onze Lieve Vrouwenlein.

postbus

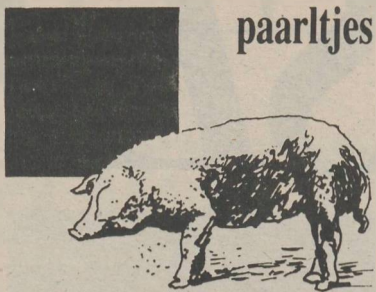
Ingezonden brieven voor deze rubriek mogen een lengte van maximaal een A4 kantje hebben. De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten of niet te plaatsen.

Open brief aan de drukkerij

Door middel van deze open brief wil ik mij tot U richten, omtrent een zaak welke mij reeds vanaf het begin van dit studiejaar een doorn in het oog is. Ik heb het over de literatuurboeken die wij, 1e jaars studenten gezondheidswetenschappen, verplicht zijn te kopen in het daartoe opgezette verkoopburo. Om een aantal redenen kan ik niet tevreden zijn met de wijze waarop U deze 'kopieerboeken' aanlevert. Ik heb lange tijd gewerkt in een bedrijf dat After-Print apparatuur verkoopt en binnen onze familie bestaat op dit gebied een verkooptraditie van meer dan 30 jaar. Dit om aan te geven dat ik weet waarover ik spreek. Van de kopieën die U ons levert zijn er zeker een kwart slecht afgedrukt of smerig en soms zijn bladzijden zelfs in beperkte mate

leesbaar. Daar deze literatuurboeken onderdeel en soms zelfs hoofdbestanddeel zijn van de verplichte literatuur, is het een noodzaak dat deze boeken goed leesbaar afgeleverd worden. U vraagt er een aanzienlijke prijs voor wat reden te meer is om het goed af te leveren. Een ander aspect is de wijze van inbinden. Waarom bestaat er een aanzienlijk verschil tussen de boeken van de Medische Faculteit en de Faculteit Gezondheidswetenschappen. Waarom zijn onze boeken niet voorzien van een doorlopende omslag. De verkoopprijs van de boeken geven het verschil niet aan. Aldus is het resultaat van al uw werk; een niet naar behoren gekopieerde syllabus, die in korte tijd een slordig uiterlijk heeft. Gezien de vele alternatieven die er heden te dage op de markt zijn een zaak waar snel iets aan gedaan dient te worden.

P.A.J.M. van Asselt
1e jaars Gezondheidswetenschappen

paartjes

Student (26 jr) zoekt kleine kamer voor enkele dagen in de week. Tel. 085-514146.

Te koop grootbeeld kleuren TV, vraagprijs f 200,00. R. Janssen, 888655 of 614401 na half 6.

Goedkoop reparatie van elektrische apparaten bij U thuis en verkoop diverse voordelige 2e hands apparatuur. Info: W. Offermans 045-727814 na half 7.

Buongiorno Roma! Intensieve tweeweekse communicatieve zomercursus Italiaans en excursies naar droomplekjes: f 395,00. Bel naar: Angelique van Groeninghen, 030-513118.

Student wants room in Maastricht with access to toilet/shower and kitchen. Please phone 217051 or 217181. Able to pay between f 250,- to f 300,- Clauduis Schettini.

Kamer 7,5 x 4,5 in onderhuur aangeboden tot uiterlijk okt '87. Ravelijnstraat. Plus minus f 200,00 per maand. Inl. 043-434059 of 080-782015.

Aangezien het een lange, warme zomer gaat worden, zoek ik nog iemand die me aan een tweedehands koelkast kan helpen. janine: 253692.

Gezocht een redelijke matras voor een redelijke prijs. Liefst 90-200 cm. Janine: tel. 253692.

Kamer te huur in centrum Maastricht. f 345,00 incl. vanaf mei. Gezellig studentenhuis. Liefst studente. tel. 043-210264.

Te koop Surfplank, Thijs 380, prijs f 150,00. Tel. 888109 (hoofdgebouw).

Luxe stacaravan te huur bij zonzeker Agde. Midd. Zee (Zd. Fr.) pr. camping direkt aan zandstrand. Ned. leiding v.a. f 250,00 p.w. 043-477529.

Vrouwenvolleybalvereniging in De Heeg heeft plaats voor een aantal nieuwe leden. Voor inf. tel. 611931. A. Quadvlieg, of 888789/252625 M. Senten.

Kamer te huur per 1 juni. Afm. 4= bij 5 m. Met tuin, eigen kookgelegenheid, eigen toilet en eigen douche. Huur f 300,00 incl. tel. 04407-1610 (Bemelen).

MOVIEBOX GRATIS

bij huur 3 videofilms
geldig maandag t/m vrijdag

Betere videofilms - alle toptitels

VIDEOTHEEK NEW YORK

St. Pieterstraat 56, Maastricht
Slechts 100 m van stadsbibliotheek

Interviewers gevraagd voor "Evaluatieproject Ouderenbeleid Kerkrade". In de maanden juni/juli moeten pl. min. 150 interviews gehouden worden bij thuiswonende ouderen in Kerkrade-West. Hiervoor vragen wij nog enkele interviewers. Naast reiskosten wordt een vergoeding van f 10,00 per interview gegeven. De interviews duren ongeveer 1 uur. Opgeven of inlichtingen bij Lilian Beuken. Tel. 254550 t/m 29 (Nevenhuis).

Attenzione. 3 weken durende cursus Italiaans v.a. 7 juni t/m 19 september nabij Florence. Inl. 043-211919 (ma t/m vr.)

Wij gaan naar Marokko of Turkije. Hiervoor zoeken we nog reisgenoten. Info: 053-301450/313349.

Te koop gevraagd: camping-gaz, 2 branders. Tel. 043-218603.

Te koop goed onderhouden opel ascona diesel metallic goudkleurig. Bouwjaar sept' 82, 4 drs., km. stand 120.000. Vaste prijs f 11.000,-. Te bevragen t/m 863.

Kamer in centrum (Grote Looiersstraat) te huur aangeboden voor de periode begin juli/half oktober. Tel. 043-252556, vragen naar Harro.

People with A.I.D.S. gezezen door Louise Hay. Metafysisch raadgever en genezer. Hoe en waarom: info-avond door Luuk, wo. + do. 20.00, Attilaweg 26, toegang f 6,50. 043-630626

Lift gevraagd naar Amsterdam maandag 18 mei na 18.00 uur. Luuk 043-630626, alvast bedankt!

Te koop: Topracket Prince Pro, aluminium frame, versterkt met nylon/fibergla, lichtgewicht. Incl. nylon bespanning en hoes. Gripmaat 3 f 125,00. Tel. 888511, na woensdag 043-630727.

Te koop (of te leen) gevraagd: fietsstoeltje, babyfoon, lego- of ander speelgoed, babykleertjes vanaf pl. min. 1 jaar (maat 78), camping-bedje. Laura Winkelman, OG 887777 t/m 307, of 09-32.12.45.37.54.

Aangeboden: huisoppas voor ongeveer 1 maand vanaf half mei in Maastricht. Tel. 050-137768

Het Maastrichtse Onafhankelijk Disputen Overleg, MODO, bestaat één jaar en organiseert donderdag 21 mei om 20.00 uur in de collegezaal van de Nieuwenhof het forum 'Disputen en Studentenleven'. Sprekers zijn Rob Hagendijk en Ad van Iterson, die beiden geschreven hebben over het studentenleven. Voorzitter is Cees Flinterman.

Wij, Lineke (26) en Eugenie (23) zoeken per juli/augustus woonruimte, maximaal f 350,- incl. of eventueel samen tot f 750,- incl. Weet je wat? 030-888652 of 030-521316

Te huur gevraagd: gemeubileerde kamer, kosthuis of appartement vanaf half mei voor ongeveer 1 maand in Maastricht. Tel: 050-137768

"FISEM zoekt kamers voor buitenlandse studenten voor de maanden juni, juli en augustus. Eventueel tegen vergoeding."

Studenten workshop over medisch onderwijs vanuit FISEM, vindt plaats van 29-06 tot en met 3.07. We kunnen tijdens deze dagen nog wat hulp gebruiken. Contactpersoon: Yvonne Paquay, stationsstr. 48, tel. 254446

Werkgroep Politiek Café van NSEM organiseert op 21 mei a.s. in het Trefcentrum van het hoofdgebouw een verkiezingsmanifestatie, met lijsttrekkers van wetenschappelijk en niet-wetenschappelijk personeel en studenten voor de verschillende raden. Tijd: van 12.00 uur tot 13.00 uur.

OBSERVANT

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg, uitgave van de Stichting Maffius. Verschijnt wekelijks.

Redactieadres
Tongersestraat 53, kamer 316, Postbus 616, 6200 MD Maastricht. Telefoon: 043-888468. (doorkiesnummer)

Stichtingsbestuur
Wim Hermens (voorzitter)
Kees Schröder (penningmeester)
Hans Lensing (secretaris)
Erik de Graaff
Ton Hamelers (redactieafgevaardigde)
Geertjan Tangelder
Joan Muysken

Redactie
Jacques Herraets
Wammes Bos
Emely Nobis

Redactieleden/medewerkers
Marc Bonten
Bart Brouwers
Lucia Geurts
Judith Habets
Ton Hamelers
Evelyn de Leeuw
Jan Mokkenstorm
Jannie Riteco

Redactie-assistente
Liesbeth van Hoef

Foto's
Franco Gori
Fotopersburo Widdershoven
Foropersburo Mellaart

Tekeningen
John Prop
Raph de Haas

Druk
Limburgs Dagblad Heerlen

Advertenties
Advertenties (behalve Paartjes): Yvonne Stevens, tel. 043-624938, werkdagen bereikbaar na 18.00 uur, vrijdag de hele dag. Tarieven op aanvraag.

Paartjes
Paartjes opgeven bij de redactie. Voor medewerkers en studenten gratis, anderen f 7,50. Paartjes waarin onroerend goed te koop wordt aangeboden f 25,00 (max. 50 woorden)

Mededelingen
Mededelingen voor de mededelingenpagina's doorgeven aan Frank Speet. Dienst Voorlichting, t/m 319.

Abonnement
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor f 25,00 per jaar.

Universitaire Pers
Observant maakt deel uit van het landelijk samenwerkingsverband Universitaire Pers, samen met Ad Valvas (Vrije Universiteit), Delta (Delft), Unvers (Tilburg), Cursor (Eindhoven), Universiteitsblad Twente, KU-nieuws (Nijmegen), Universiteitsblad Utrecht, Universiteitskrant Groningen en het Wagenings Universiteitsblad.

UP-korrespondent: Bert Bakker, Esther Hageman.

het verdriet van LIMBURG!

wie schrijft het beste korte verhaal?

DEELNEMING STAAT OPEN VOOR ALLE STUDENTEN VAN DE RLEN IN HET HBO IN MAASTRICHT. MAXIMALE LEEFTIJD: 36 JAAR. MAXIMALE LENGTE: 2000 WOORDEN (3x A4).

DE WINNAAR ONTVANGT EEN BEDRAG VAN 6000 DUBBELTJES EN DE BESTE OPLOSSINGEN WORDEN GEPUBLICEERD IN OBSERVANT.

DESKUNDIGE JURY:

STUUR JE INZENDING VOOR 15 MEI NAAR: STUDIUM GENERALE POSTBUS 616 6200 MD MAASTRICHT

Van der Biggelaar PRIJS 1987

Inzendingstermijn verlengd

Wegens drukke (studie)activiteiten hebben enkele korte-verhalenschrijvers, die een inzending hebben aangekondigd, hun verhaal niet op tijd (voor 15 mei) af kunnen krijgen. Daarom is de inzendingstermijn verlengd met één week, dus tot 22 mei. Dan is het absoluut afgelopen. Ga er nog eens even voor zitten! Wat dacht je van die eerste prijs van 600 gulden?

De afs...
een ge...
perso...
kom 't...
zaken...
part-ti...
van he...
piek-m...
voldoe...
ten en...
pen ja...
dent-a...
jaar 4...
maand...
derste...
perso...
Dienst...
ruimte

Hor...

Vorige v...
keer acti...
door de...
reuzer a...
heid van...
Onze Lie...
De burge...
diële situ...
wekken...
leeg zijn...
Daarna z...
steld is...
I wen en...
Natuurlij...
dere mal...
goed. De...
Daarna v...
café van...
Lieve Vre...
nog altij...
foto Pau...
Jannie R

BESCHEIDEN OPZET VAN INTRODUCTIE '87

De nieuwe lichte studenten die in september naar Maastricht komt, wacht een zeer bescheiden eerste kennismaking met elkaar en de stad; geen groot feest, geen 'uitpufprogramma', geen kampvuur en geen stadspresentatie. Een korte introductie die in vergelijking met de inkomdagen '86 is ontdaan van alle franje.

De afslanking van de introductie is een gevolg van problemen met de personele ondersteuning bij de Inkom '87. Bij de Dienst Studentenzaken is slechts een medewerkster part-time belast met de organisatie van het introductiegebeuren. In de piekmaanden is deze bezetting onvoldoende om alle werk te verzetten en daarom zijn er in de afgelopen jaren telkens een aantal student-assistenten aangesteld (vorig jaar 4 gedurende een periode van 3 maanden). Dit jaar dreigde die ondersteuning weg te vallen, omdat de personeelsformatie binnen de Dienst Studentenzaken geen enkele ruimte meer biedt. Inmiddels is dit

besluit -in overleg met het College van Bestuur- herzien en wordt er alsnog een budget gereserveerd voor het aanstellen van tijdelijke krachten. Niettemin heeft de voorbereiding van de introductie '87 een dusdanige vertraging opgelopen, dat activiteiten die een intensieve organisatie vergen (veelal de 'ludieke' happenings) van het programma zijn verdwenen.

Het werken met tijdelijke krachten rondom de introductie is al jarenlang een punt van discussie binnen de Dienst Studentenzaken. Elk jaar moet de medewerkster introductie opnieuw extra personele ondersteu-

ning aanvragen en meestal wordt die ondersteuning pas in een laat stadium toegekend.

In een brief aan de Dienst Studentenzaken heeft de introductiecommissie laten weten dat de organisatie van de introductie niet door één medewerkster kan worden gedragen. Ook het werken met vrijwilligers noemt zij onaanvaardbaar, omdat vrijwilligers niet aanspreekbaar zijn op verantwoordelijkheden. De commissie stelt zich in haar brief op het principiële standpunt dat het wervingsbeleid van de RL vraagt om een gedegen introductie: "Waar de instelling met veel financiële middelen en ondersteund door reclame- en marketingdeskundigen (...) grote en intensieve wervingscampagnes voert om het aantal studenten substantieel te vergroten, doet het wat merkwaardig aan wanneer dezelfde instelling bij de minstens zo belangrijke introductie van de binnengehaalde studenten verstek zou laten gaan omdat er geen f 10.000,- à f 12.000,- te vinden zou zijn voor enige personele ondersteuning bij de organisatie van het introductiegebeuren. (...) Anders studeren in Maastricht begint bij de introductie."

De introductiecommissie werkt momenteel een voorstel uit om een structurele oplossing voor het personeelsprobleem te vinden. Hierover zal de universiteitsraad zich te zijner tijd moeten uitspreken. Indien er geen extra middelen worden toegekend voor de organisatie van de introductie en personele ondersteuning afhankelijk blijft van de formatieruimte binnen de Dienst Studentenzaken, ziet het er naar uit dat de Inkomdagen voor toekomstige eerstejaars een bescheiden opzet blijven houden.

Emely Nobis

Hongerende studenten

Vorige week donderdag voerde de Maastrichtse studentenvakbond NSEM voor de zoveelste keer actie tegen het studiefinancieringsstelsel van minister Deetman. Behoorlijk gefrustreerd door de minimale respons van medestudenten bij vorige acties was besloten het ditmaal rigouzeus aan te pakken. Terwijl de rest van de vereniging nog nagenoot van de borrel ter gelegenheid van het vijfjarig bestaan van NSEM, togen ongeveer tien studenten-actievoerders naar het Onze Lieve Vrouweplein.

De burgerij moest maar eens duidelijk gemaakt worden hoe slecht het gesteld is met de financiële situatie van de student. Witte gezichten met zwarte strepen moesten herinneringen opwekken aan de hongerwinter, ten teken dat de beurzen en de borden van de studenten allang leeg zijn. Met een megafon werd dit aan het etende publiek op het terras duidelijk gemaakt. Daarna zagen de beduilde eters hoe ernstig het momenteel met de hongerende studenten gesteld is. Een tafeltje werd door de actievoerders omsingeld en met grote ogen zagen twee vrouwen en twee kinderen hun maaltijd onder hun neus verdwijnen. Natuurlijk werd dit allerminst op prijs gesteld en een van de twee vrouwen schreeuwde meerdere malen uit: "Zorg dan maar dat je rijke ouders hebt en stem op het CDA dan komt alles wel goed. De restjes, die eigenlijk bestemd zijn voor de vuilnisbak, kunnen jullie krijgen." Daarna werden de studenten op onvriendelijke wijze door de eigenaresse van het betreffende café van haar terras verwijderd. De actie liep bloedeloos ten einde waarna de rust op het Onze Lieve Vrouweplein wederkeerde. En zich dan nog afvragen waarom de Maastrichtse bevolking nog altijd vreemd tegen die studenten aankijkt. (foto Paul Mellaart)

Jannie Ritico

Alweer een nieuwe kamer? Nee, Dank U

Op 1 april 1974 trad ik aan om de Rijksuniversiteit Limburg op te stoten in de vaart der volkeren. Door het dynamisch beleid van Tans en de zijnen kreeg ik een kamer in het gebouw Concorde, onderdeel van Vijverdal. Op 1 juli 1974 moest ik alweer door naar een volgende. In oktober 1974 verhuisde ik door de groei van de R.L., er waren toen ineens meer dan twintig medewerkers, naar de zevende etage van Vijverdal. Ik veroverde mij een vierpersoons-patiëntenkamer met badkamer annex een ongeëvenaard uitzicht op de Ambyer heide. Het leven gaat verder. In december 1976 betrad ik mijn eerste kamer in het hoofdgebouw, pardon het Jezuiten klooster. Op dat moment stond mijn score op vier kamers. Het verhaal daarna wordt vervelend. Sinds juli 1976 ben ik nog elf keer verhuisd, waarvan twee keer heen en weer naar dezelfde optrek. Na vijftien keer ben ik het zat.

In september moet ik door naar het Oud Gouvernement, en in januari 1988 naar de Abtstraat. Het wordt te gek. Ik kan niet meer, en dan steeds die kartonnen verhuisdozen vullen.

Een vertwijfeld mens is slim. Ik heb daarom een beleidsvoorstel. De R.L. heeft het moeilijk met de huisvesting. Elke Observant verhaalt over verdere bezuinigingen.

Wanneer ik echt moet werken en niet in vergadering bijeen ben, kan ik dat het beste thuis, in een bibliotheek of een ruimte met terminals. Eigenlijk is een afzonderlijke kamer voor het overgrote deel van mijn werktijd een overbodige luxe. Mijn voorstel is nu het volgende. Stel aan vakgroepen waarvan de meerderheid van de leden geen plekgebonden werk verricht slechts de volgende ruimtes beschikbaar:

- 1 kamer voor de dienstdoend voorzitter
- 1 ruime kamer voor het secretariaat
- 1 of 2 kamers voor plekgebonden werk
- 1 spreekkamer
- 1 vergaderruimte

1 ruimte met één werktafel per 3 medewerkers en één klein archiefkastje per medewerker.

Met een beetje goede wil kan het College van Bestuur de helft van de huidige kantoornruimte voor de faculteiten besparen plus de inrichtingskosten. Een deel van het geld kan gebruikt worden om elke medewerker die onder deze voorwaarden wil werken, een jaarlijkse tegemoetkoming te geven voor de aanschaf en onderhoud van een pc met tekstverwerking. Hierdoor kan iedereen zijn eigen eerste concepten en niet formele brieven zelf produceren.

Misschien scheidt deze regeling nog niet aanstands het paradijs op aarde, maar de vooruitzichten zijn schitterend. Mocht ik de invoering toch maar meemaken voor mijn pensioen, of voordat ik 25 keer verhuisd ben.

Hans Philipsen

LANGE WACHTTIJDEN BIJ STUDENTENDECANAAT

Studenten die een afspraak willen maken met de studentendecaan, moeten rekenen op een wachttijd van ruim drie weken. Alleen in zeer urgente gevallen wordt hierop een uitzondering gemaakt.

Deze frustrerende situatie is ontstaan als gevolg van het vertrek van een van de twee studentendecanen.

De weggevallen plaats (0,5 fte) wordt voorlopig niet opgevuld, omdat er binnen de Dienst Studentenzaken geen enkele formatieruimte meer is. Voor de studenten betekent dit dat ze alleen nog maar op afspraak bij de studentendecaan terecht kunnen en dat er lange wachttijden zijn. Bovendien komen allerlei basisvoorzieningen in het geding, zoals het functioneren van de studie-infotheek en het opstellen van brochures waarin veel voorkomende vragen worden beantwoord.

Volgens Willem Kort, diensthoofd

bij Studentenzaken, heeft het College van Bestuur toegezegd dat de vrijgekomen vacature in de loop van het kalenderjaar zal worden opgevuld. Voorlopig moet studentendecaan Heleen de Bruin echter op een aanzienlijke extra belasting rekenen, mede omdat het werk van het decanaat steeds ingewikkelder wordt. Uit het onlangs verschenen jaarverslag 1985-1986 van het studentendecanaat blijkt dat het aantal vragen waarmee studenten aankloppen absoluut niet is toegenomen ten opzichte van het studiejaar '84-'85. Er moest echter relatief meer tijd per student worden uitgetrokken, met name door de ontwikkelingen binnen het wetenschappelijk onderwijs en de invoering van het nieuwe studiefinancieringsstelsel. In het studiejaar '85-'86 werden er in totaal 412 gesprekken gevoerd met studenten en aanstaande studenten. Het gros van de vragen had betrekking op studieproblemen (60), studiefinanciering (67) en toelating/aanmelding (40). Daarnaast

zijn de studentendecanen benaderd met de meest uiteenlopende vragen rond militaire dienst, huisvesting, stagemogelijkheden, verblijfsvergunningen voor buitenlandse studenten of taalproblemen bij buitenlandse studenten.

De invoering van het nieuwe studiefinancieringsstelsel heeft ertoe bijgedragen dat een toenemende groep studenten een beroep deed op het noodfonds van de RL. In 1986 waren dat er ruim 30.

Uit het jaarverslag blijkt verder dat er maar zeer weinig studenten (11) met persoonlijke problemen naar de studentendecanen kwamen. Volgens de decanen blijkt tijdens gesprekken echter regelmatig dat vragen over bijvoorbeeld financiële kwesties of studieproblemen terug te voeren zijn op persoonlijke- of relatieproblemen.

Emely Nobis

bladeren

Samengesteld door Bart Brouwers

Duits

Marc Twain heeft eens gezegd dat het Duits zo'n moeilijke taal was, dat het maar snel onder de dode talen gerangschikt moest worden. "Want alleen de doden hebben de tijd om het te leren". Twain lijkt nog altijd het gelijk aan zijn kant te hebben en steeds meer mensen schijnen zijn mening te delen. Sinds 1979 is het aantal studenten Duits van zestien miljoen teruggevallen tot veertien miljoen (over de hele wereld). Studenten vinden Engels een makkelijkere taal en denken daar bovendien veel meer aan te hebben. Met name binnen Europa is de animo voor het Duits tanende, maar ook in de Verenigde Staten hebben het Spaans, Frans en Italiaans het Duits naar een vierde plaats verdrongen. De West-Duitse regering heeft deze trend onlangs ook ontdekt en probeert nu met alle middelen (om te beginnen 110 miljoen dollar) het tij te keren. De sleutelrol in de Duitse strijd zal het in 67 landen gevestigde Goethe-instituut spelen. Daarnaast wordt gewerkt aan promotiemateriaal, dat vooral de moderne student moet aanspreken, zoals tv-series en videoclips. (Time)

Notre Dame

De bijna 70-jarige Theodore Hesburgh neemt na 35 jaar afscheid als president (een soort rector magnificus) van Notre Dame (spreek uit: 'nodde' deem) university in de Verenigde Staten. Daarmee, zo hebben de cijfergeile Amerikanen ons voorgerekend, heeft hij dat ambt het langst van alle universiteitspresidenten ooit in Amerika bekleed. Zoals het een katholieke universiteit betaamt, is Hesburgh RK priester en hij doet er dan ook alles aan om, als een echte vader voor zijn kinderen, de wereldwijde Familie van Notre Dame studenten bij elkaar te houden. De universiteit van Notre Dame kent bij gevolg dan ook de hechtste en trouwste groep afgestudeerden ooit gesignaleerd. Ruim 50.000 van hen zullen, lijfelijk of per satelliet-tv, binnenkort afscheid nemen van 'Father Ted'. De universiteitsdas functioneert, met name in Midden-Amerika, waar mensen zoals El Salvadors president Duarte en Nicaragua's contra-leider Calero hem dragen, bijna als een broederschapband. Een bewijs van de verspreiding van de Notre Dammers en Teds populariteit: tijdens een bezoek aan Moskou besluit Father Ted midden

in de nacht met een collega het wiselen van de wacht bij Lenins graf te gaan bekijken. Tien stappen op het rode plein wordt Hesburgh omringd door een groep afgestudeerden die hem herkennen; nog geen honderd meter verder houdt een tien jaar eerder vertrokken luchtmacht-officier hem aan en na een derde ontmoeting -dit keer met iemand die zelfs zijn Notre Dame jack nog aanheeft- gooit de collega zijn handen ten hemel: "Ted, dit heb je geregeld", waarop hij rustig antwoordt: "Het overkomt me altijd". (Newsweek)

Auto

Al bijna anderhalf jaar woedt er in Utrecht een felle discussie rond de dienstauto van de voorzitter van het College van Bestuur, drs J. Veldhuis. Die lijkt na persoonlijke tussenkomen van minister Deetman nu echter ten einde. De collegevoorzitter mag zijn dienstauto, à 100.000 gulden per jaar, blijven gebruiken voor het woon-werkverkeer. Vanaf zijn eerste dag in Utrecht (1 januari 1986) heeft Veldhuis duidelijk gemaakt niet te willen verhuizen en dus een goede vervoersregeling nodig had. "Dan kan ik tenminste de tijd die ik met op en neer reizen kwijt ben, zo'n twee uur per dag,

nuttig besteden." De U-raad maakte al direct grote bezwaren tegen deze wel heel zware post op de begroting, maar het College had er niets op tegen. Er ontbrandde zodoende ongeveer een jaar geleden een discussie over de vraag wie nu eigenlijk de baas is en de minister heeft nu dan eindelijk het antwoord gegeven: het College. Nuttig of niet, beloofd is beloofd; van Deetman mag Veldhuis gewoon zijn auto met chauffeur behouden. Maar waar woont Vredevogel eigenlijk? (U-blad)

Limburg

Wanneer studenten uit het westen een uitstapje naar Limburg maken, levert dat altijd een aardig 'schoolreisje-verslag' op. Zo ook bij de halve bus vol Utrechtse rechtenstudenten, die wel eens met eigen ogen wilden zien hoe het er aan toe gaat bij de Afcen, het LIOF en het gouvernement. Afcen lijkt alleen maar in het programma opgenomen vanwege de daar verkregen reiskostenvergoeding, die de bus in staat stelt ook nog twee andere plaatsen aan te doen. Het provinciehuis valt de studenten wat tegen, maar meer dan een snelle wandeling door de nauwe gangen hebben ze er kennelijk niet gehad. Tot slot het LIOF, het Limburgs Industrieel Ontwikkelings Fonds, of, volgens voorlichter Ton Verheyen, Limburg Is Onherroepelijk Failliet. Ook daar hebben de toekomstige juristen, zo merken ze al snel, weinig te zoeken. De voorlichting van de investeringsbank gaat het ene oor in en het andere even hard weer uit, hoe goed Verheyen ook zijn best doet. Maar

waarvoor de delegatie dan wel naar het zuiden is afgezakt, blijkt direct na het officiële programma: Brands bier, trappist, Limburgse vlaaien, uitbreiding van je verzameling bierglazen, veel zuipen en schreeuwen. Of hier nog een image opgepoetst moest worden? (U-blad)

Wereldrecord

Het blijft ze dwarszitten, die technische universiteiten. Ze kunnen die rampzalige 27ste december maar niet uit het geheugen gewist krijgen, hoe graag ze het ook zouden willen. Hoe het allemaal mis is kunnen gaan, ze willen het maar niet begrijpen. Hoewel, in Eindhoven heeft men al enkele keren de beschuldigende vinger naar de collega's uit Twente gewezen en dat is hen daar allerminst in dank afgenomen. "Samen opgezet, samen ten onder gegaan", is het oostelijk credo. De Eindhovenaren hebben echter, na tientallen keren de video-beelden bekeken te hebben, een grote concentratie TUT'ers in de buurt van de onheilsplaats waargenomen, reden om zichzelf van alle blaam te ontdoen. Alle mislukkingen ten spijt is het wereldrecord domineren die decemberavond toch in Nederlandse handen gekomen, net zoals de bijna manische neiging tot meer gedomineerd definitief post heeft gevat onder de technische studenten. Qua dominantie blijft Eindhoven echter de kroon spannen; daar schijnt men er alles voor over te hebben om zonder Twentse hulp een nieuw wereldrecord te kunnen vestigen. Op 27 april werd in dat kader een eerste, zeer geslaagde, poging in die richting gedaan. Het universiteitsblad aldaar is van het formaat A4 en het papier van een iets betere (sterkere) kwaliteit dan Observant en dat leidde, samen met het gegeven dat technische studenten toch nooit een tijdschrift lezen, tot het ingenieuze idee om het blad maar eens voor iets nuttigs te gebruiken. Een Cursor (want zo heet het blad) heeft in tegenstelling tot een Observant weinig moeite met het recht op staan en laat zich ook heel gedwee in een lange rij zetten. U raadt het waarschijnlijk al, toen er in een Eindhovense cantine een rijtje van zo'n tweehonderd Cursors was gevormd, mocht de dominantste van alle dominerende dominees de lijn in beweging zetten. Een compleet succes was het gevolg, alleen vond meneer Guinness het helaas niet belangrijk genoeg om er zelf getuige van te zijn. (Cursor)

Aken

Tien procent van de 35.000 studenten die aan de Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule in Aken staan ingeschreven, komt niet uit Duitsland. Veel mensen uit der wereld landen, maar ook een aanzienlijk aantal uit Europese landen. Opvallend is de Griekse bijdrage hierin: op de eerste plaats met maar liefst 850 studenten. De Nederlanders zijn tweede met 300 koppen. Zij zijn trouwens de enige buitenlanders die geen toelatings-toets Duits hoeven te maken. Maar ze hebben dan ook geen enkel probleem met de taal, want ze zijn, zoals ze zelf zeggen, "kein Holländer, aber Limburger". En volgens het hoofd van het Akense Auslandsamt lijkt het Limburgs veel op het dialect dat in Aken wordt gesproken. In Duitsland wordt zes procent van de beschikbare plaatsen aan een universiteit gereserveerd voor buitenlanders. Aken zou echter het liefst veel meer buitenlandse studenten zien komen, zo mogelijk in het kader van uitwisselingsprogramma's. (Visum)

LIEFSTE JOOP

Zakenbrieven, sollicitatiebrieven, bezwaarschriften en natuurlijk brieven aan De Koningin worden opgesteld volgens een min of meer vast stramen. De meest vreemdsoortige boekwerken zijn in de handel gebracht om ons de laatste spelling en de formele regeltjes betreffende titelatuur, aanhef of adressering te leren. De auteurs van dergelijk nuttigs hebben een uiterst wankel vertrouwen in de inventiviteit van de brieveschrijver. Ze presenteren meestal talloze voorbeeldbrieven, waarin feitelijk alleen naam, bedrijf, produkt of klemmend verzoek dient te worden aangepast aan het individuele geval.

In 'hoe schrijf ik mijn brieven' van W. Blom blijft die voorschrijver niet beperkt tot min of meer zakelijke brieven. De auteur geeft blijk van betrokkenheid bij het persoonlijke leven van de brieveschrijver. Verlovingen, bruiloften en andere feestelijke gelegenheden worden met een pasklaar felicitatiegeschrift nog feestelijker en zelfs een delicate kwestie als De Liefde wordt door de auteur uit overtuiging niet geschuwd.

"Bedenk steeds dat degene aan wie u schrijft graag hoort, hoe uw gevoelens zijn. Schroom niet deze te schrijven. Het kan de verstandhouding ten goede komen."

De meeste voorbeeldliefdesbrieven zijn huwelijksaanvragen, voor alle mogelijke combinaties; van een heer aan een hem bekende jongedame, van een heer aan een slechts weinig bekend meisje na een vluchtige kennismaking, van een oudere heer aan een nog jonge dame of van een weduwnaar aan een weduwe. Wel dient de man altijd het initiatief te nemen. Uit de voorbeelden blijkt dat in de brief tenminste vermeld moet worden welk een onuitwisbare indruk de uitverkorene op de heer in kwestie heeft gemaakt. Welke vrouw zou niet Jeanette willen zijn, als ze van haar innig liefhebbende Tom de volgende prachtige regels ontvangt.

"Vanaf het eerste ogenblik dat ik je ontmoette, werd jouw beeld in mijn hart gegrift. Je werkte op mij als een magneet en ik kwam na enkele ogenblikken al tot de conclusie dat jij de vrouw voor mij bent."

Ook een verwijzing naar de toekomst kan geen kwaad bij het inkleden van een aanzoek, zeker als het een stille geliefde betreft, die nog overtuigd moet worden van de

rode oren

...kening houdt... en we zullen, waarom en... ionces opnemen, alsmede de daarbij behorende ant... orden, zodat ieder, die er voor in aanmerking kon... er zin in zou hebben om te reflecteren, kan zij... dergelijke brieven worden geschreven... waarschuwing, dat men na eventuele nadere ke... smaking nooit moet verzuimen deugdelijk naar de... betreffende persoon te informeren, om zeker te zijn... at het voorstel ernstig bedoeld is en uitgaat van ee... atsoenlijk mens, is hier niet overbodig.

voorbeeld:

NETTE JONGEMAN, niet in de gelegenheid op andere wijze met dames in aanraking te komen, zoekt kennismaking met net, degelijk mijne (godsdienst en leeftijd opgeven) ten einde een huwelijk te komen. Brieven met foto, wel op erewoerd wordt geretourneerd, onder no. aan het bureau van dit blad.

Ze voorbeeld:

HUWELIJK
Net meisje, 26 jaar oud, vanwege huuseli omstandigheden niet in de gelegenheid met ren in aanraking te komen, zoekt kennismaking met een nette, degelijke man met vaste positie. Brieven met foto, welke wordt geretourneerd onder no. aan het bureau van dit blad.

Brief op een advertentie

Hoorn, 2 augustus 19

eer geachte Meijuffrouw, et is met enige arzeling, dat ik er toe overga, u der vrief te zenden. Schrijven op een hii... "adve... "de... "ne... "oo.

eerbare bedoelingen van haar onverwachte aanbieder. "Al zovele maanden lang, zie ik elke morgen bij het openen van mijn raam uw lieve gezichtje, wanneer u bezig bent uw bloemen te verzorgen. En steeds weet stel ik mij voor, dat u dit doen zult in mijn huis en als mijn vrouw. Hoe vreemd het moge klinken van iemand, die u nog nooit hebt gesproken, het moet mij van het hart: "ik houd van u."

Vreugde of op z'n minst begrip is volgens Blom gepast als er op een ochtend een dergelijke ontboezeming door de deurgleuf glijdt, maar de spontane eerste reactie van de innig beminde blijft natuurlijk een geheim. Als de liefde geen weerklank vindt is dat voor het zelfbeeld van de ontvlamde allicht heel wenselijk. In zo'n geval nemen uitgever en schrijver geen enkele verantwoordelijkheid op zich voor de eventuele schade die door het gebruik van de voorbeeldbrief is ontstaan en kan de vrouw het vuur doven met een kort maar drastisch afwijzend briefje:

"Hoezeer ik ook overtuigd ben van de oprechtheid van uw gevoelens, moet ik u tot mijn spijt mededelen, dat deze bij mij geen enkele weerklank kunnen vinden. Voor beide partijen lijkt het me, na deze teleurstelling voor u, beter een ontmoeting in de eerste tijd te vermijden."

Maar als het aanzoek geaccepteerd wordt kan de echte romance beginnen en mogen er zelfs wat gewaagder gedachten aan het briefpapier worden toevertrouwd, zoals de fantasiën van Liesje over haar 'liefste Joop':

"Vol verlangen denk ik aan je strelende handen, aan je innige kussen, aan de woorden, waarmee je het diepste van mijn hart beroert. Zo van jou te houden, is het grootste geluk voor mij. Eens zal ik je vrouw zijn. Dan zal ik je verwennen en vertroetelen als een kind, dan wil ik vrouw, moeder en vriendin voor je zijn en we zullen samen bouwen aan iets heel moois."

W. Blom, 'hoe schrijf ik mijn brieven', zevenendertigste herziene en vermeerderde druk. Uitgeverij Bigot & Van Rossum B.V., Baarn.

Emely Nobis

Innige samenwerking tussen filosofen en historici aan Algemene Faculteit

MODERNE GESCHIEDENIS KIEST VOOR MAATSCHAPPELIJKE CONTEXT

Het is lang geleden dat het vak geschiedenis louter bestond uit Thorbecke, de neus van Cleopatra en de Emser Depesche. Daarvoor in de plaats kwamen structuren en processen, oral history en Montaigne, om maar eens wat te noemen.

Tot voor kort kon deze universiteit die ontwikkelingen in de historische wetenschap alleen maar op afstand volgen, maar die tijd is voorbij. In het voorjaar van 1986 heeft de beoogde faculteit der Algemene Wetenschappen twee historici, dr. Jeroen Dekker en drs. Ton Nijhuis, aangetrokken om de basisvoorziening geschiedenis gestalte te gaan geven. Op dat moment waren eerdere plannen voor een experimentele studierichting 'geschiedenis van de west-europese samenleving' al lang op de Zoetermeerse klippen gelopen. In een klein jaar is er nu een profielschets voor de basisvoorziening uitgewerkt en is het ploegje historici al bijna uitgebreid tot vier personen. Hoogste tijd dus om de plannen eens tegen het licht te houden.

De profielschets rept, geheel in stijl met het Maastrichtse onderwijsjargon, over de invulling van de basisvoorziening als een 'matrix' van hoofdstromingen uit de geschiedwetenschap en bepaalde thema's die voor de verschillende bestaande faculteiten relevant kunnen zijn. Denkbaar onderwerpen zijn ziekte en gezondheid, opvoeding en onderwijs, wetgeving en sociale problemen. De bestudering van dergelijke thema's zou dan moeten plaatsvinden vanuit de moderne hoofdstromingen, of benaderingen in de geschiedenis: vooral economische en sociale geschiedenis, culturele geschiedenis, mentaliteitsgeschiedenis en wetenschaps- en ideeëngeschiedenis.

Nu past dat precies in de trend van de laatste jaren. Wie ook maar oppervlakkig de moderne geschiedschrijving heeft gevolgd, kent bijvoorbeeld het boek van Le Roy Ladurie over het Pyreense bergdorpje Montaigne rond 1300. Daarin heeft de traditionele politiek-diplomatieke aanpak plaats gemaakt voor een historisch-antropologische benadering, of een 'integrale geschiedschrijving, een structurele analyse' zoals de flaptekst weet te melden. Dat betekent concreet: aandacht voor het leven van de gewone mensen, hun denken en doen, hun onderlinge relaties. De politiek levert daarvoor slechts de context. Montaigne - het boek wel te verstaan, het dorp was en is een gat - heeft een geweldige populariteit gekregen, veel meer dan gebruikelijk voor een historische studie. Zijn de Maastrichtse historici op die rijdende kar gesprongen om een graantje mee te pikken van de wetenschappelijke mode, in een tijd en aan een universiteit waar men toch al niet zoveel moet hebben van alfa-achtige richtingen?

Dekker: "Nee, het is geen modieuze navolging van de nieuwste trend in de geschiedwetenschap. Het gaat hier om benaderingen die richtinggevend zijn in Frankrijk, Engeland, Duitsland, en ook in de Verenigde Staten. Daar komt bij dat het hier in Maastricht als basisvoorziening weinig zinvol zou zijn om op de klassieke manier te werk te gaan. Je kunt hier niets met een indeling in tijdvakken: oude geschiedenis, middeleeuwen en zo verder. Daar wil overigens niets ten nadele van de traditionele opleidingen mee gezegd zijn."

Ton Nijhuis en Jeroen Dekker. (foto Franco Gori)

En Nijhuis vult aan: "De scheiding tussen de verschillende opleidingen is niet zo strikt meer. Aan sociale geschiedenis wordt overal wel gedaan, en ik zie niet zoveel verschil tussen bijvoorbeeld Utrecht en Rotterdam op dat vlak." Maatschappijgeschiedenis aan de Erasmusuniversiteit van Rotterdam gaat door voor de meest moderne opleiding in dit land. De chronologische aanpak is er vervangen door een waarin maatschappijtypen centraal staan. Een flinke dosis sociologie, psychologie en mentaliteitsgeschiedenis, en sowieso een theoretische

benadering, dat zijn ongeveer de ingrediënten. De plannen van de historici in Maastricht vertonen daar wel enige verwantschap mee. Zozeer zelfs, dat vanuit Rotterdam geprikkeld werd gereageerd toen om instemming met de Maastrichtse basisvoorziening werd gevraagd, terwijl op datzelfde moment minister Deetman maatschappijgeschiedenis bijna de nek omdraaide. Dekker: "Die irritatie kan ik me wel voorstellen, maar die duurde maar even. Wat wij gaan doen is toch wat anders dan in Rotterdam. We hebben

bovendien voor ons programma de steun verworven van een aantal gerenommeerde historici, waaronder ook prof. Frijhoff, de decaan van de Rotterdamse subfaculteit. Van hen hebben we niet gehoord dat er geen behoefte aan het Limburgse initiatief bestond. En dat was toch ook voorstelbaar geweest."

Dienstverlening

Eén ding valt op in de opzet van het vak geschiedenis in Maastricht, en dat is dat zij sterk het karakter van een compromis draagt. Toen eenmaal duidelijk was dat het departement niet zat te wachten op een zoveelste studierichting geschiedenis - en die duidelijkheid was er al in '83, nog voor de officiële voorstellen naar buiten waren gebracht - werd binnen de universiteit naarstig gezocht naar andere mogelijkheden om nog iets aan het vak te kunnen doen. Parallel aan plannen voor basisvoorzieningen voor wijsbegeerte, wiskunde en informatica, die dienstverlenend voor de faculteiten zouden optreden maar tevens een zelfstandige functie zouden vervullen binnen de universitaire structuur, zou geschiedenis worden geïntroduceerd.

Een dergelijk uitgangspunt stelt natuurlijk zijn grenzen aan de manier waarop vervolgens wetenschap kan worden bedreven. Zelfstandige onderzoeksprogramma's zoals die ontwikkeld kunnen worden binnen volwaardige studierichtingen, zijn misschien niet onmogelijk, maar dan toch wel een stuk moeilijker te verwezenlijken. De relatie met bestaande faculteiten, en vooral de dienstverlenende taak, staan dat al gauw in de weg. Omgekeerd is het risico evenmin denkbeeldig dat de dienstverlening omslaat in slaafse onderwerping aan facultaire wensen.

Fuik

Te oordelen naar de profielschets voor de basisvoorziening en de plannen voor een onderzoeksproject onder de titel 'Geschiedenis der wetenschappen in hun praktische en maatschappelijke context' hebben Dekker en Nijhuis deze fuik weten te vermijden. De invloed van de bestaande disciplines aan de RL is niet overheersend.

Centraal in het project staat de relatie tussen wetenschap en maatschappij, geconcretiseerd als de geschiedenis der wetenschappen in hun praktische en maatschappelijke context. Daarin komen niet alleen methodologische kwesties aan de orde, maar ook onderzoek naar bijvoorbeeld vraag en aanbod van wetenschappelijke kennis.

Dekker: "Ik kan dat wel illustreren aan de hand van het thema ziekte en gezondheid. De ontwikkeling in de medische wetenschap zelf, van de discipline dus, gaan we niet zelf onderzoeken. Aan de VU in Amsterdam doet men aan medische geschiedenis, en daar kunnen wij gebruik van maken. Dan gaan we de volgende vragen stellen: wat verstaan men onder die begrippen ziekte en gezondheid? Daar zit namelijk grote variatie in. Vraag twee: wilde men wat aan ziektebehandeling of preventie doen; vond er interventie plaats? En dan: wie, of beter gezegd welke stand, intervenueerde bij wie? Als je op dit soort vragen antwoord krijgt, moet er toch een redelijk beeld ontstaan van zowel de ontwikkeling van de medische wetenschap als van de manier waarop die maatschappelijk functioneerde. In een dergelijk project kunnen we natuurlijk prima samenwerken met mensen uit de medisch-gezondheidswetenschappelijke hoek, maar ook met juristen. Daar is al iemand bezig met onderzoek onder andere naar de regelgeving van de overheid op het gebied van de gezondheidssituatie in de Limburgse mijnen."

Oral history

Zeker zo nieuw als de onderwerpen en de gebedigde methoden van de moderne geschiedbeoefening is de keuze van de bronnen. Voor de goede orde, zo heel jong is de nieuwe benadering nu ook weer niet: het invloedrijke Franse tijdschrift *Annales*, dat de basis legde voor deze vernieuwingen, werd in 1927 opgericht. Maar de grote wetenschappelijke ommezwaai vond toch pas in de jaren zestig en zeventig plaats. Gebruik van originele bronnen hoorde daarbij. Niet alleen archiefstukken of gedrukt materiaal, maar tevens autobiografieën, dagboeken, afbeeldingen (schilderijen bijvoorbeeld) en, als het nog maar even mogelijk was, oral history: de tijdgenoten zelf aan het woord. Dat is natuurlijk alleen nog maar denkbaar als de onderzochte periode niet te lang geleden is om nog overlevenden aan te kunnen treffen. Nijhuis: "Die methode van oral history is naar mijn smaak eigenlijk een beetje misbruikt. Als je het over modes hebt, dan is dit er zeker een. Zo'n tien jaar geleden gingen de studenten geschiedenis en masse de hort op om willekeurige bejaarden te bestoken met vragen over van alles en nog wat. De informatie die dat oplevert is vaak wel aardig, maar niet meer dan dat. Het blijft al snel steken in folkloristische beelden, impressionisme waaraan elk theoretisch kader ontbreekt. Als je iets wilt vragen aan mensen die 'het nog hebben meegemaakt' zul je toch eerst moeten weten WAT je nu eigenlijk gaat vragen. Je moet over een theoretisch kader beschikken. Ik vind dat uitermate belangrijk."

Steun voor die gedachte vinden de historici zeker bij hun partners in de faculteit der algemene wetenschappen i.o., de filosofen. Met hen wordt een innige samenwerking beoogd, iets dat de Maastrichtse historici ook al onderscheidt van hun vakbroeders elders in het land. Een voorbeeld is de bijdrage die men vanuit geschiedenis zal gaan leveren aan de opleiding 'Kunst- en cultuurwetenschappen', een initiatief van medewerkers bij de basisvoorziening wijsbegeerte. Ook organisatorisch zal de toekomstige vakgroep geschiedenis zich nauw aan de filosofen moeten binden. In de formatie is voor hen geen hoogleraar voorzien. De nieuwe hoogleraar wijsbegeerte zal om die reden ook het voorzitterschap van de historische vakgroep op zich nemen.

Regionalisten

Samenwerking was eveneens beoogd met het lokale Sociaal Historisch Centrum voor Limburg. Al in de eerste plannen voor een echte studierichting werd een nauwe band van SHC en RL bepleit. Zelfs was er sprake van 'liëren'. Dat was in 1984. Inmiddels is de directeur van het Centrum, dr. Jansen, bijzonder hoogleraar geworden aan de RL, en is er tevens een basisvoorziening geschiedenis. Afgezien van participatie van prof. Jansen in de begeleidingsgroep is er echter van samenwerking nog geen sprake. Over ongeveer een half jaar zullen opnieuw besprekingen hierover plaatsvinden.

Nijhuis: "Maar wij zijn geen regionalisten. Dat zou ook een te beperkte opvatting zijn. We gaan er wel van uit dat we kunnen terugvallen op het SHC voor de regionale component in bepaalde onderzoeken. In het voorbeeld van zojuist kan dat dan gaan om de geschiedenis van de medische stand in Limburg." Prioriteit schijnt de band met het SHC voorlopig niet te hebben; samenwerking met andere faculteiten en universiteiten wordt meer geëntameerd.

Wammes Bos

"DE UNIVERSITEIT EN DE CULTUUR VAN MAASTRICHT EN OMGEVING"

In deze cultuur zijn de laatste jaren een reeks van veranderingen te constateren die naar mijn mening o.a. een gevolg zijn van de komst van de - voor Maastricht toch wel heel unieke - instelling als een universiteit. De komst van de Rijksuniversiteit Limburg - vaak met grote vasthoudendheid betiteld als de "RUL" - luidde voor Maastricht een nieuw tijdperk in op velerlei gebied. Ook voor wat betreft het cultuurpatroon. Ik zou in dit essay graag wat ingaan op genoemde veranderingen.

Wat is dan heel duidelijk veranderd? Nu, meteen denk ik aan Carnaval. Carnaval is cultuur, punt uit. Carnaval is niet meer wat het geweest is. Het is ook duidelijk wat "verhollandst". En wel dermate dat echte Maastrichtenaars steeds meer met Carnaval oftewel "Vastelaovend" onze goede stad ontvluchten. Ze voelen zich niet meer zo thuis tussen al dat "Hollandse" de drie dolle dagen. Ze doen wel nog mee aan evenementen als "Het Prinsebal", de "Zittingen", het Carnavalsconcert wordt goed bezocht, zelfs probeert men naar de NUL te gaan (hoe krijgt een Maastrichtenaar een kaartje voor de NUL??). Maar met Vastelaovend zijn de Maastrichtenaars elders. Dat is jammer en toch mede een gevolg van de komst van de Universiteit, haar studenten en medewerkers. De luidruchtige en wat dikdoenerige manier van feestvieren van de "Hollanders" ligt ons niet, we voelen ons niet meer thuis en gaan maar wat

langlaufen in Oostenrijk of zo. De vrije dagen moeten toch op een redelijk plezierige wijze doorgebracht worden. Verder heeft "cultuur" voor Maastricht vaker iets te maken met een

niet een brok in de keel als van verre de geluiden tot ons komen van de plechtige muziek die fanfares en harmonieën ten gehore brengen? Vergeten de regen waar we in stonden, vergeten de pijn aan de voeten

ESSAYPRIJSVRAAG "UNIVERSITEIT EN CULTUUR": GEEN REDEN TOT JUICHEN

"Jury bedolven onder de inzendingen. Jong talent doet zich gelden". Gaarne had de jury met dit soort koppen de uitslag van de essayprijsvraag "Universiteit en Cultuur" bekend gemaakt. Er is echter allermindst reden tot juichen. De deelname aan de essayprijsvraag was minimaal. Is het instituut prijsvraag uit de mode? Sprak het thema niet aan? De jury blijft wat dat betreft in twijfels achter. Het geringe aantal inzendingen vergemakkelijkte de taak van de jury slechts ten dele. Immers bij

het meest in het ook lopende essay bleek het aangegeven onderwerp in één heel specifieke richting te zijn omgebogen en ingeperkt. Na ampel beraad heeft de jury daarop besloten de in het vooruitzicht gestelde hoofdprijs niet uit te reiken. Wel wil zij het essay "De universiteit en de cultuur van Maastricht en omgeving", van de hand van Yvonne Stevens een bijzondere vermelding geven en belonen met een boekenbon ter waarde van honderd gulden. Hieronder enkele treffende passages uit dit essay.

"kerkelijk" aspect. Denk hierbij aan b.v. de processies die op de hoogtijdagen door Maastricht trekken. Van oudsher voor ons Maastrichtenaars een stukje CULTUUR van jewelste. Wie onder ons krijgt

- te wijten aan de zondagse schoenen - en vergeten dat we eigenlijk ook niet meer zo kerkelijk zijn. Neen, daar komt "ONZE" processie. Daar lopen "ONZE" jongens met slingerende wieroekvaten en

ongewoon plechtige gezichten en daar lopen "ONZE" kindertjes in ietwat merkwaardig gewaden. Of we de bisschop ook allemaal "ONZE" bisschop noemen, dat waag ik te betwijfelen. Maar het is een mooi gezicht zoals hij daar zo statig loopt onder de baldakijn die weer gedragen wordt door "ONZE" mannen. In dit geval zijn het echte HEREN, soms in prachtige kostuums, behorend bij de broederschap van "Slevrouw", of van "Servoas". En kijk daar heb je de bewaarders van het Heilig Graf in hun indrukwekkende zwarte capes. En lezers dat zijn niet zo maar toevallige mensen, neen we kennen ze bijna stuk voor stuk, dat daar is Willems, de "slachter", en dat daar is Dürlinger, "de wets wel van de sjeun", en "kiek doar d'r koamen noe noch steeds mie vroului bij de bewaarders vaan het Heilig Graaf". Ook zij hebben de prachtige cape aan (de dames). Ik verdenk ze ervan dat ze ze stiekempjes wat hebben afgeknipt en ingekort, hoewel ik uit welingelichte kringen weet, dat dit streng verboden is. De stoet trekt voorbij, we zwijgen eerbiedig en wat "aangedaan", gaan veelal na afloop op het O.L. Vrouweplein onder het gebier van de klokken een kopje koffie drinken en zijn een beetje in "hoger sferen". Dan denk ik soms, dat dit stukje cultuur nu helemaal niet zo aansluit bij de "import" mensen van de R.L. Als ze al staan te kijken, kijken ze veelal verbaasd en niet-begrijpend. Wat ik graag zou willen zien is dat datgene dat ook tot ONZE cultuur gerekend dient te worden voort kan blijven bestaan. Ook al wordt het niet begrepen en kunnen mensen die hier niet zo lang wonen het niet aanvoelen. Het ietwat kerkelijk aspect dat overal opduikt in onze cultuur zou tenminste geaccepteerd kunnen worden. Wij Maastrichtse mensen voelen zich er soms goed en soms beter bij. Het heeft waarde voor ons, zelfs "culturele" waarde.

Yvonne Stevens

(ingezonden bijdrage)

NORMALISERING VAN WERKTIJDEN VAN ARTSEN

Als geneeskundestudenten in de laatste fase van onze opleiding worden wij geconfronteerd met een toekomstperspectief dat nu niet bepaald rooskleurig te noemen valt. Momenteel zijn er in Nederland 2000 werkloze basisartsen. De gemiddelde werktijd van arts-assistenten in ziekenhuizen ligt op bijna 70 uur per week. Dit betekent, dat slechts een deel van ons er, vaak met veel moeite, in zal slagen een baan als arts-assistent (al dan niet in opleiding) te vinden, hetgeen vaak inhoudt, dat zij zich zullen moeten schikken in werktijden, die kunnen oplopen tot 80 à 90 uur per week. Een niet onaanzienlijk deel van ons zal er daarentegen niet in slagen, als arts aan het werk te komen. Deze oneerlijke verdeling van werk roept bij ons nogal wat vragen op, die eigenlijk in één zin zijn samen te vatten: kan dit nou niet anders? Deze vraag is voor ons heel belangrijk, aangezien het hier om onze toekomst gaat. Daarom hebben we besloten, een aantal deskundigen in

een forum bijeen te brengen, ten einde een antwoord hierop te vinden. Aangezien ons onzekere toekomstperspectief ons inziens grotendeels veroorzaakt wordt door de lange werktijden die helaas in de artsenwereld nog steeds gebruikelijk zijn, hebben we besloten werktijden als uitgangspunt voor dit forum te nemen. Hieronder willen wij enkele overwegingen over deze kwestie op een rijtje zetten:

Artsen nemen in de gezondheidszorg een uitzonderingspositie in. De arbeidswet is op hen niet van toepassing, met als gevolg dat extreem lange werktijden mogelijk zijn. In de medische wereld lijkt het een ongeschreven wet, dat de motivatie en de kwaliteit van een arts worden afgelezen uit het aantal uren dat hij of zij maakt. Zo is het beeld ontstaan van de hardwerkende dokter, die dag en nacht voor zijn patiënten klaarstaat. Naar dit beeld wensen

wij ons niet te voegen. Niet, omdat we niet gemotiveerd zijn voor het artsenberoep, maar juist omdat we denken, dat je een betere dokter kunt zijn bij een normale, 40-urige werkweek. Het is in het belang van de patiënt, een uitgeruste dokter tegenover zich te hebben, die genoeg tijd heeft om haar of zijn vakliteratuur bij te houden, een normaal privé-leven te leiden, en die met beide benen in de maatschappij staat. Continuïteit van zorg kan door een goede overdracht gewaarborgd blijven, zoals dat ook in de verpleegkunde gebruikelijk is. Het bovenstaande in aanmerking genomen, zien we niet in, waarom de ene arts tachtig uur per week zou moeten werken, en de andere helemaal niet. Een eerlijke verdeling van arbeid lijkt ons noodzakelijk. Na zes jaar studeren willen ook wij straks graag als arts werken, en we vinden dat we daar ook recht op hebben. We realiseren ons, dat een herverdeling van werk ook een herverdeling van inkomen tot gevolg

zal moeten hebben, en dat we hiertoe een beroep moeten doen op de solidariteit van onze aanstaande collega's.

Kortere werktijden voor artsen zullen grootscheepse veranderingen tot gevolg hebben. Hierbij zullen nog heel wat moeilijkheden overwonnen moeten worden. Desondanks denken wij, dat veranderingen in de medische wereld onontkoombaar geworden zijn. Met dit schrijven hopen wij, een aanzet te geven tot verdere discussie.

Maandag 25 mei om 20.00 uur, zal in de aula van het hoofdgebouw van de R.L. aan de Tongersestraat het forum plaatsvinden over: "Normalisering van werktijden van artsen binnen het ziekenhuis, waarom niet?"

Vorbereidingsgroep Ko-Beraad

De witte wereld

Icterus is het mooie woord voor geelzucht. Je kan het hebben met klachten van pijn enzovoort, en zonder. Dat laatste wordt dan een 'stille icterus' genoemd, berucht vanwege de grote kans op de aanwezigheid van een 'maligniteit', een tumor van de alvleesklier. Daar valt namelijk in de meeste gevallen weinig aan te doen als het al zo laat is. Het toeval wilde dat op onze afdeling op dezelfde kamer twee vrouwen lagen met ieder een knoert van een icterus, de ene stil, de ander niet. Wat dat voor hen inhield wisten ze beide niet. De ene was dik en traag, de ander mager, vitaal en druk in de omgang. Haar geelzucht was 'stil'.

Ze waren op hetzelfde moment opgenomen. Tijdens de patiëntenbespreking planden we in eerste instantie dezelfde onderzoeken voor beide vrouwen: foto's van de bovenbuik om de mate van belemmering van de galwegen te 'objectiveren'. Al snel bleek dat de een galstenen had, de ander was inderdaad verdacht voor kanker. En daar scheidden zich de paden. De dikke mevrouw werd voorgesteld aan de chirurg voor een galoperatie, de ander zou eerst nog een tijdje bij ons blijven. Toen wij ze dat gingen vertellen knikten beide vrouwen alsof ze het allemaal heel goed konden volgen. In werkelijkheid echter, vroegen ze zich allebei af wie er nu erger aan toe was. Vooral de mevrouw met de stille icterus werd nog nerveuser dan ze al was.

De wetenschap dat iemands einde nadert is onverteerbaar. Betreft het dan ook nog iemand die lief is als een hoentje, zoals de vrouw met de stille icterus, dan is het helemaal vreselijk. Je staat met de rug tegen de muur. Begrijpelijkerwijze halen de artsen alle middelen uit de kast om echt zeker te weten dat er niets aan te doen valt; de moed der wanhoop. Het lullige echter is dat die onderzoeken niet voor de poes zijn, en dat de patiënt in onwetendheid zijn laatste dagen slijt onder allerlei electronica, met allerlei kijkapparatuur in zijn bast.

In het geval van deze mevrouw betekende dat, dat zij haar laatste Kerstmis niet thuis kon vieren. Ze lagen me aan het hart, beide dames. Ik kwam na de visite altijd even op hun kamer om een beetje te kletsen. We praatten overal over, behalve over hun prognose, daarover hulde ik me in vaagheid. Dat zat me wel dwars maar het was eenmaal zo afgesproken. Op de laatste dag dat de beide dames op de zelfde kamer zouden verblijven ging ik weer even langs. "Alles kits dames?" O ja hoor dokter, we mogen niet klagen.

"Nou doe dat dan ook niet." Grapte ik. Ze moesten erom lachen, maar de magere vrouw vroeg me weer wanneer ze nou naar huis kon, ze had nergens last van, behalve van jeuk. Ik wist het weer niet. Heeft u een vrouw dokter? Ik zei van niet, een vriendin dat wel. En hoe ze dan was. Ik antwoordde van mooi en lief en gevoel voor humor. "Dan is het goed dokter, u moet een goeie vrouw hebben. Die verdient u. En laat u niet van de wijs brengen door verleidelijke vrouwen, die lijken mooi, maar zijn van binnen slecht en maken u onrustig. Neemt u dat maar van een oude zieke vrouw aan."

Op de gang verstopte ik me jankend achter het schilderij aan de muur. Haar icterus mocht dan stil heten, haar woorden troffen me tot in m'n tenen.

Jan Mokkenstorm

Observant
De bet
"DO
NA
VE
Toon mij
wie U be
ligt mag
dan de na
tuurpatro
gelden nie
is een ver
seren," w
het begin
gaat erom
die je kun
ken over
praak: 'A
twee ogen
voor alle
je zegt:
moet je g
gressief
voor zorg
nationalite
Dan krijg
tekenis".
Homogeen
Zijn natio
normenste
mensen e
men, dat j
de: "Ieder
stelsels. D
homogenit
niet zegge
of India en
ind is dat
vegelijkir
lijk wein
ik heb pa
zoek gezi
drie maan
bleek dat
drie maan
dan meisj
drie maan
waai mak
aan daar g
voor geve
emand ka
genen zit.
door de m
reageert o
jongetjes
meer lawa
ta de meis
volwassen
volwassen
gegezelsc
spanners
awaai dan
Amerikan
meer lawa
scheid beg

De betrekkelijke waarde van een paspoort

„DOOR VERGELIJKING VAN NATIONALE KARAKTERS LEER JE DE VERSCHILLEN TE RELATIVEREN”

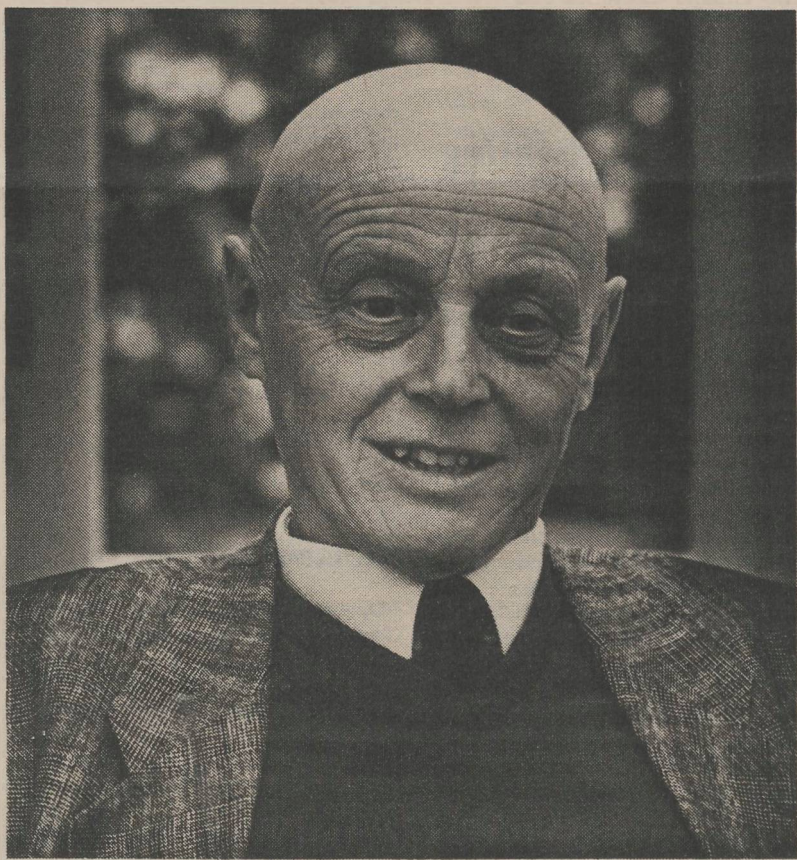
Alle Nederlanders verschillen van alle Nederlanders. Maar omdat ze allemaal dezelfde koningin en hetzelfde paspoort hebben en niet toevallig in een ander land geboren zijn, noemen ze zich een volk. En zowaar, het volk krijgt een karakter. Dat wordt niet geconstateerd door de eerste de beste nationalistische leutenaar, de dag nadat de nationale trots gestreeld is door elf voetballers, maar door de wetenschap. Morgenmiddag (vrijdag 15 mei) houdt prof. ir. dr. Geert Hofstede een inaugurale rede, waarin hij het belang wil aantonen van het onderzoek naar verschillen in nationale cultuurpatronen. Hofstede is verbonden aan de economische faculteit via twee leerstoelen. Hij is gewoon hoogleraar in de Vergelijkende Cultuurstudies van Organisaties en bijzonder hoogleraar namens de SWOL in het Internationaal Management. Hofstede wil zijn gehoor morgen tracteren op een beschrijving van het Nederlandse cultuurpatroon. Om het verrassingseffect te behouden wil hij nog niets over de inhoud van zijn rede kwijt. Wel liet hij zich interviewen over zijn tak van wetenschap, die zo oorspronkelijk is, dat hij die mede heeft moeten ontwikkelen.

Toon mij Uw paspoort en ik zeg U wie U bent. Als het aan Hofstede ligt mag je dan niet meer noemen dan de nationaliteit. "Voor een cultuurpatroon geldende uitspraken gelden niet voor een individu. Dat is een verkeerde vorm van generaliseren," waarschuwt hij meteen aan het begin van het gesprek. "Het gaat erom dat je uitspraken krijgt die je kunt vergelijken met uitspraken over andere culturen. De uitspraak: 'Alle Nederlanders hebben twee ogen' zegt niets omdat die ook voor alle andere mensen geldt. Als je zegt: 'Japanners zijn agressief' moet je goed weten wat het begrip agressief betekent en je moet ervoor zorgen dat je ook over andere nationaliteiten een dergelijke doet. Dan krijgt je uitspraak pas een betekenis".

Homogeen

Zijn nationale culturen of nationale normensystemen wel in staat zoveel mensen een norm te laten aan nemen, dat je die kunt meten? Hofstede: "Ieder land heeft eigen normensystemen. Dat varieert naargelang de homogeniteit van een land. Je kunt niet zeggen dat landen als Indonesië of India erg homogeen zijn. Nederland is dat wel één taal en in vergelijking met andere landen vrij weinig buitenlanders".

Ik heb pas een vergelijkend onderzoek gezien naar het gedrag van drie maanden oude baby's. Daaruit blijkt dat in Japan de jongetjes van drie maanden meer lawaai maken dan meisjes en dat in Amerika na drie maanden de meisjes meer lawaai maken dan de jongetjes. Ik kan daar geen genetische verklaring voor geven. Ik geloof niet dat iemand kan aantonen dat in de landen zit. Je moet dus zeggen dat door de manier waarop de moeder reageert op het kind, in Japan de jongetjes worden aangemoedigd meer lawaai te maken en in Amerika de meisjes. Stel je nu een groep volwassen Japanners en een groep volwassen Amerikanen voor, een gezelschap bijvoorbeeld: bij de Japanners maken de mannen meer lawaai dan de vrouwen en bij de Amerikanen maken de vrouwen meer lawaai. Je ziet, het onderscheid begint al heel gauw. Ik denk

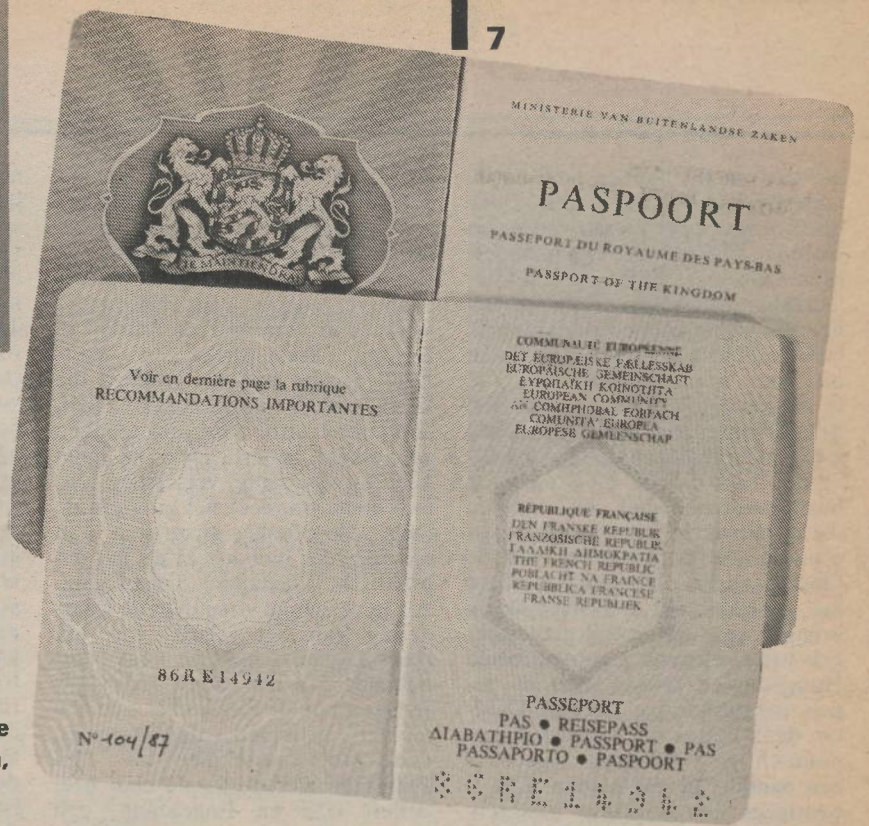

Hofstede: cultuurpatronen verrassend stabiel. (foto Franco Gori)

dat we, als we een jaar of tien zijn, een groot deel van onze fundamentele gevoelens van goed en kwaad hebben eigengemaakt".

Hofstede heeft in twee landen gewoond die buitengewoon interessant zijn voor het beantwoorden van die vraag: België en Zwitserland. Beide landen hebben meer dan een bevolkingsgroep, die verbonden worden door een fictie, de nationaliteit, maar die tegelijkertijd gescheiden worden door een duidelijk gegeven, de taal. Uit de gegevens die Hofstede verzameld heeft blijkt echter, dat bij de meeste fundamentele waarden de Vlamingen en de Walen gelijk scoren. Wie zegt dat koning Boudewijn en Eddy Merckx de enige Belgen zijn, heeft dus ongelijk: "Je kunt zeggen dat de Belgische nationale cultuur een Latijnse cultuur is, zowel gezags- als regelgeoriënteerd. Men zoekt allerlei gezagsverhoudingen en regels en

vervolgens zoekt men allerlei methoden om onder die regels uit te komen. De taal is natuurlijk een groot verschil, maar andere, meer op gedrag gerichte kenmerken zijn gelijk. Ga je nu naar de Zwitsers kijken, dan ligt de zaak heel anders. Ik heb daar alleen naar de twee grootste bevolkingsgroepen kunnen kijken, de Duitstaligen (70%) en de Franstaligen (20%). Die blijken niet dezelfde cultuur te hebben. De Franstalige Zwitsers hebben een duidelijk Latijns cultuurpatroon, gezags- en regelgebonden, terwijl de Duitstaligen een Centraaleuropees, Duits cultuurpatroon vertonen. Dat is een cultuurpatroon, waarbij de regel véél sterker weegt dan het persoonlijk gezag. De regel komt in de eerste plaats, het persoonlijk gezag is daar volkomen in verwerkt. In de Duitse expressie 'Befehl ist Befehl' wordt niet gezegd wie het Befehl geeft, het Befehl is het gezag. Als iemand dat ge-

zag grijpt en daar een schijn van legitimiteit aan kan geven, zoals Hitler dat gedaan heeft, kan hij alles doen. In Frankrijk staat daar de expressie 'L'état, c'est moi' tegenover: de persoon komt eerst. De Gaulle was eigenlijk een nieuwe Zonnekoning. Je ziet het ook aan Mitterrand, die zich heel anders gaat gedragen op het moment dat hij president wordt. Dat heeft mij helemaal niet verbaasd. En dat is nog eens versterkt door de 'cohabitation': toen Mitterrand de meerderheid in het parlement kwijtraakte, hoefde hij niet meer op te treden als een verkapte minister-president. Toen kon hij zich volledig concentreren op de rol van president. Dat heeft ten goede van hem gewerkt". Nog een interessant geval: Oost- en West-Duitsland. Hofstede heeft enige tijd gewerkt bij het 'International Institute for Applied System Analysis' in Wenen, waaraan mensen uit de beide Duitslanden verbonden waren. "Als men hoorde dat wij daar met Oostduisters werkten, werd ons altijd gevraagd hoe die Oostduisters waren. Dan wisten we dat we een standaard-antwoord moesten geven: 'They're just like the West Germans, only Warsaw...'. Er zijn een paar verschillen, die het moeilijk maken om beoordelen, wat nu precies door het systeem komt. Oostduisters zijn vooral Duitsers, is volledig protestants en heeft die merkwaardige combinatie van romantiek en starheid geërfd. West-Duitsland heeft dat hele zuidelijke katholieke stuk erbij, dat in de Duitse cultuur eigenlijk een beetje een randgebied is. De grote Duitse cultuur was eigenlijk Noordduits, de grote denkers waren allemaal protestanten. Ik denk dat in cultureel opzicht de DDR voor Duitsland belangrijker is dan men op grond van de getalsverhouding zou veronderstellen. Of er veel invloed uitgaat van het politieke systeem, weet ik niet. Ik heb het gevoel dat zowel politiek als religie minder belangrijk zijn als vormende factoren voor de menselijke geest dan degenen die politiek en religie tot hun beroep maken, graag zouden horen. Ik denk dat het afgeleiden zijn van waarden die fundamenteeler zijn".

Fundamentele vragen

"Er zijn een paar fundamentele vragen die iedere samenleving moet beantwoorden. In de eerste plaats zijn er drie vragen die te maken hebben met het 'samen mens zijn'. Een daarvan is: hoe verhoudt zich het individu tot de groep? Anders gezegd: hoe onafhankelijk is het individu? Dat is een variabele, die ook in het materiaal van primitieve volksstammen aanwezig is. Er zijn primitieve volksstammen, die heel los geïntegreerd zijn, waar het gezin de eenheid vormt en andere stam-

men, die sterk geïntegreerd zijn, waar je één grote dorpsgemeenschap hebt, die zover geïntegreerd kan zijn, dat kinderen hetzelfde woord gebruiken voor moeder, tante of andere moeders. In sommige moderne samenlevingen zie je ook dat de controle op het individu veel sterker is dan de andere. Wij zijn een erg individualistische samenleving; Indonesië is een collectivistische samenleving".

Een andere vraag is: Op welke manier gaat men met ongelijkheid om? Daar zie je een groot verschil tussen bijvoorbeeld Nederland en Frankrijk. Frankrijk is een land waar veel ongelijkheid bestaat en waar ongelijkheid ook wordt beschouwd als een pijler van de samenleving. Het hoort zo te zijn: de minder machtige aan het feit dat een ander machtiger is. Dat is in Nederland veel minder het geval en er zijn landen, zoals Noorwegen en Denemarken, waar dat nog minder het geval is. En de derde vraag is: Wat is de rolverdeling tussen man en vrouw? Die rolverdeling varieert ook sterk van samenleving tot samenleving, met name de opvatting over de mannelijke rol. Uit mijn onderzoek is ook gebleken dat de waarden van vrouwen tussen het ene en het andere land minder verschillen dan de waarden van mannen. Dat is ook al door antropologen geconstateerd, door Margaret Mead onder meer. Er is een vast gegeven: de vrouwen krijgen de kinderen en daarmee ligt al een fundamentele rol in de samenleving vast. De man heeft een dergelijke fundamentele rol niet, vandaar dat hij meer vrijheid heeft een andere rol te kiezen. Je hebt samenlevingen waarin de man zeer verzorgend is ingesteld en andere samenlevingen waarin de man zeer agressief of assertief is ingesteld. Die keuze vind je in alle samenlevingen terug. Tussen Duitsland en Nederland zie je wat dat betreft al een aanzienlijk verschil. Dat varieert wel weer voor Duitsers; 'Grüne' mannen lijken wel wat meer op Nederlanders. Nederlanders lijken wat de rolopvatting van de man betreft meer op Nederlanders. De Franse man is bijvoorbeeld emotioneel veel meer bij zijn kinderen betrokken dan de Duitse man. Het is in Frankrijk heel normaal dat je een vader met zijn baby ziet spelen; dat komt in Duitsland niet voor".

Behoeftes aan waarheid

"Dan is er een fundamentele keuze in de behoefte aan waarheid. Die behoeftes hebben de Duisters en Fransen wel gemeen, Nederlanders voelen die behoefte minder. Dat uit zich in zenuwachtig worden als de situatie niet duidelijk is. Je moet altijd weten wat de regel is. Het gevoel dat er één waarheid is en dat het mogelijk is om die waarheid te

bezitten en wij hebben hem en de anderen toevallig niet. Dat idee heeft al heel, wat kwaad gedaan in Europa. Als je in Azië hier onderzoek naar doet, blijkt dat besef helemaal te ontbreken. Zelfs de behoefte aan het hebben van de waarheid komt in het Aziatische denken niet voor. In plaats daarvan krijg je te maken met de behoefte aan deugd, aan leefregels, zie Confucius met zijn a-religieuze stelsel van leefregels. Een collega uit Hongkong heeft laten zien met een methode die ik ontwikkeld heb, dat de sterke economische ontwikkeling van de Oostaziatische landen verklaard kan worden met het in praktijk brengen van een aantal gedragsregels van Confucius. In bijvoorbeeld Hongkong en Taiwan leven die regels nog sterker dan in Japan. Daarom denk ik ook dat Japan het economisch gaat afleggen tegenover een aantal Chinese landen. Dat is overigens een volstrekt onwetenschappelijke speculatie. De praktijk loopt altijd anders dan dat soort voorspellingen. Op die manier wordt de geschiedenis nog eens leuk".

IBM-verleden

Hoe slaagt Hofstede er nu in deze fundamentele waarden te vertalen in meetbare begrippen, zodat hij wetenschappelijke uitspraken kan

doen? "Bij mij is het eigenlijk andersom gegaan. Ik heb bij IBM gewerkt als hoofd van de afdeling bedrijfspsychologie voor Europa. We zijn binnen die afdeling de opinies gaan vergelijken van IBM-medewerkers in verschillende landen in Europa, West-Afrika en West-Azië. Samen met een collega die West-Azië en Latijns Amerika had, hebben we onze onderzoeken aan elkaar gepast. Daar kwamen heel interessante verschillen uit, met name wanneer het ging om de meer filosofische uitspraken van mensen, dus niet zozeer als het om praktische alledaagse dingen ging. Als je verschillen vond over de waardering van het salaris, was dat meestal omdat het ene land beter betaalde dan het andere. Maar als je vroeg hoe de ideale chef zich zou moeten gedragen, dan kwamen daar grote verschillen uit. Een Fransman ziet de ideale chef heel anders dan een Engelsman, een Duitser of een Japanner. Dat soort gegevens bleek zeer reproduceerbaar te zijn. Het ene jaar ergeleek je bijvoorbeeld Franse ingenieurs met Duitse ingenieurs en het volgende jaar Franse secretaresses met Duitse secretaresses. Als je dan de Franse secretaresses had ondervraagd, kon je precies voorspellen hoe de Duitse secretaresses zouden antwoorden. Dat materiaal heeft zich opgestapeld bij IBM en toen ik wegging, heb ik gevraagd om dat te

mogen gebruiken. Het was toen al historisch achterhaald, maar het was verschrikkelijk veel, afkomstig van zeer precies te classificeren mensen uit 74 landen. Daar kwamen toen bepaalde dimensies uit. Toen ben ik gaan kijken in de antropologische literatuur of anderen ook zoiets gevonden hadden en wat voor betekenis je daaraan moest hechten. Toen bleek dat er allerlei andere mensen waren die zich dergelijke vragen ook gesteld hadden. Er is een klein netwerkje van mensen dat zich met dit soort onderzoek bezighoudt, maar veel zijn het er nog niet. En ik moet zeggen dat wij nogal eens stoten op de opvatting dat het beschrijven van nationale karakters een fascistoïde bezigheid is, waarmee je probeert de superioriteit van het ene ras boven het andere te bewijzen. Dat is het beslist niet, maar voor dat soort doeleinden zijn dit soort activiteiten wel gebruikt. Maar dat gebeurde in een tijd dat er nog niet zoveel statistische gegevens bestonden. We leven nu in de tijd van de statistiek en de computers en daarom kun je het nu op een heel verantwoorde manier gebruiken. Dat leidt duidelijk tot een relativisme in plaats van tot een absolutisme. Je ziet dat de waarden die jij in je eigen land voorop stelt, in een ander land veel minder zwaar wegen. Ik denk dat je deze gegevens moeilijk kunt gebruiken om de macht van de ene groep over de an-

dere te vergroten. Ik hoop dat ze wel gebruikt worden om het begrip van de ene groep voor de andere te vergroten". Als voorbeeld noemt Hofstede de Europese Gemeenschap. Die heeft volgens hem in het verleden altijd bijzonder weinig belangstelling getoond voor het begrip cultuur: "Cultuur is altijd opgevat als iets dat zich afspeelde binnen theaters en musea. Maar over het verschil in gezagsopvatting tussen Duitsers en Fransen heeft men nooit durven praten, terwijl men er dagelijks mee te maken had. Wat dat betreft heeft het lidmaatschap van de Spanjaarden, Grieken en Portugezen enorm geholpen. Die zijn namelijk zo exotisch, dat er nu ineens over dat onderwerp mag worden gepraat. En als gevolg daarvan mag je de cultuur van de anderen ook bespreken".

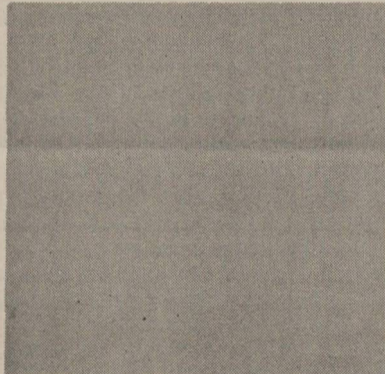
Katholiek

Ofschoon hij zijn kruik over Nederland nog tot zijn inaugurale rede droog wil houden, komt Nederland toch ter sprake als we een opmerking maken over de Katholieke Kerk. "De Nederlander" is onder meer te typeren als een dominee, omdat hij de wereld wil belemen. Hij behoort niet tot het Latijnse cultuurpatroon, maar eerder tot het Scandinavische, beweert Hofstede. Dat de katholieken binnen de kerk

dwarsliggen is voor hem een teken dat het Scandinavische cultuurpatroon het Latijnse buiten de deur heeft weten te houden. "De Katholieke Kerk is eigenlijk de voortzetting van het Romeinse Rijk. Het is onder een andere titel de voortzetting van dezelfde onderneming. De scheidslijn van het Romeinse Rijk valt precies gelijk met de scheidslijn van het katholieke en het protestantse geloof. Met uitzondering van Ierland en Polen, maar daar is het katholicisme tot bloei kunnen komen onder de bedreiging van de vijandige burenen, die de behoefte aan een eigen identiteit heeft versterkt. De godsdienst in Polen is veel meer nationalistisch bepaald dan religieus. Maar in Nederland en Duitsland zie je nog duidelijk waar de grens van het Romeinse Rijk gelopen heeft. Zelfs het hoofdkwartier Rome is gelijk gebleven. Het is nu nog beroerder geworden, nu er een Poolse paus is. De Italianen die in de leiding van de kerk zitten, zijn veel praktischer dan deze paus. Het Latijnse denken is vaak strak in theorie, maar in de praktijk kan een heleboel. Maar met die Polen gaat dat minder goed. Die slijpt veel scherper. Ik denk dat het voor de Nederlandse kerk veel beter zou zijn als er weer gauw een Italiaanse paus komt".

Jacques Herraets

BULLETIN

Dienst Voorlichting

'Bulletin' wordt verzorgd door de dienst Voorlichting. Kopij inleveren bij de redacteur van deze rubriek Frank Speet, kamer 304 (Jezuïetenklooster) op speciale kopijbladen (bij hem verkrijgbaar). Kopij dient UITERLIJK VOOR VRIJDAG 12 UUR ingeleverd te worden voor de Observant die de week daarop verschijnt. De dienst Voorlichting behoudt zich het recht voor berichten in te korten, te wijzigen of niet meteen op te nemen. Informatie: Frank Speet, tst. 319.

Universiteit

Algemeen

Promoties drs. F. Stevens en drs. B. Schutte

Vrijdag 22 mei zijn er twee promoties aan de RL. Om 14.00 uur verdedigt drs. Fred Stevens (Medische Sociologie) zijn proefschrift "De bureaucrativering van het medisch ambacht". Promotores zijn prof.dr. H. Philipsen en prof.dr. L. Groot. Om 16.00 uur verdedigt drs. Berend Schutte (Interne Geneeskunde) zijn proefschrift "Cancer cell ploidy and proliferation in colorectal carcinoma". Promotores zijn prof.dr. F. Bosman en prof.dr. G. Blijham.

Sluitingsdatum subsidieverzoeken SWOL-Universiteitsfonds
Voor degenen die een subsidieverzoek willen richten aan het SWOL-Universiteitsfonds, geldt als sluitingsdatum voor het indienen van deze aanvragen: 12 juni.

Na advisering door het College van Dekanen zullen de tijdig en volledig ingediende verzoeken in de bijeenkomst van de Commissie van Bestedingen RL/SWOL Universiteitsfonds van 10 juli aan de orde komen. De verzoeken kunnen schriftelijk worden gericht aan: SWOL-Universiteitsfonds, Postbus 402, 6200 AK Maastricht. Aanvraagformulieren voor het indienen van een verzoek kunnen worden verkregen via het secretariaat van de dienst Algemene en Juridische Zaken, tst. 304.

Inleveren kopij Bulletin

Kopij voor Bulletin over de periode van 21 mei tot 5 juni dient bij Frank Speet

(dienst Voorlichting) ingeleverd te zijn op 15 mei vóór 12 uur.

Diefstallen

Op 9 april is uit een tas uit de kamer van dhr. Lemmink een beurs met inhoud (f 20,-, een giropasje en een creditcard) gestolen. Op 22 april zijn uit kamer 028 van het Jezuïetenklooster twee geldkisten ontvreemd: - 1 geldkist van de LUSS, inhoud f 500,-; - 1 geldkist van de Zeilvereniging i.o., inhoud f 600,-. Van deze diefstal is aangifte gedaan bij de politie.

Fellowships Japan

Met ingang van april stelt de RIKKYO Universiteit in Tokyo "fellowships" beschikbaar voor wetenschappelijke medewerkers die onderzoek willen doen aan deze universiteit. Het onderzoek dient betrekking te hebben op geesteswetenschappen, sociale wetenschappen of natuurwetenschappen. De fellowships worden voor een periode van 3 tot 12 maanden beschikbaar gesteld. Vóór 31 mei dienen de aanmeldingsformulieren ingeleverd te zijn. Deze zijn verkrijgbaar bij VISUM, tel. 070-510538/510537.

Koffieconcert

Op zondag 24 mei is er in de tuin van het Jezuïetenklooster een koffieconcert door harmonie St. Pieter, Nederlands en Limburgs kampioen, met als dirigent P. Wilhelmus.

Dit koffieconcert, georganiseerd door PUniverseel, begint om 12.00 uur. Iedereen is van harte welkom. (Op vrijdag 12 juni wordt er voor leden van de personeelsvereniging een draoping georganiseerd. Reserveer de datum!)

Agenda Circumflex

Maandag 18-5 20.00+22.30 uur: videoregistratie "The way we were" met Barbara Streisand en Robert Redford.
Dinsdag 19 t/m donderdag 21-5 19.00 uur: mensa.
Donderdag 21-5 22.00-3.00 uur: Houtwaia Party.

Amnesty Theater

De voorstelling "Thee met toast voor de generaals" van Boris Vian wordt gespeeld door Amnesty Theater op vrijdag 22 en zaterdag 23 mei. De voorstelling vindt plaats in Podium Posjet, Vijverdalseweg 1 en begint om 20.30 uur.

Kaartverkoop aan de zaal à f 5,-. Voorverkoop: vanaf 9 mei: secretariaat Amnesty/Circumflex, VOS, Cortenstraat 4, tussen 9.30 en 16.00 uur; op 15-18-19-20 mei: Kunstacademie + RL Randwijk + Jezuïetenklooster, tussen 11.30 en 13.30 uur.

Deskundige vrouwen

De NOS-werkgroep "Vrouw in Beeld" stelt een lijst samen van deskundigen

RL-Agenda

- 15-05 Inaugurale rede prof. G. Hofstede, Aula (J), 16 uur, info: tst. 257/269.
- 21-05 Psychiatrisch colloquium m.m.v. prof. B. Müller-Hill (Univ. Keulen), PMSC Vijverdalseweg, 20 uur, info: tel. 633444.
- 21-05 Lezing "De jaren '50 geromantiseerd?" door mw. E. Barents (Stedelijk Museum, Amsterdam), Collegezaal (Ni), 20 uur, info: tel. 887777, tst. 219/366.
- 21-05, 22-05 en 23-05 Benelux Trauma Conferentie, org. AZM/Algemene Heelkunde, info: mw. L. Erven-Amory, tel. 862966.
- 22-05 PAOR-studiedag "Recente juris-

- prudentie strafrecht, strafprocesrecht en penitentiair recht", Nieuwenhof, 13.30-17 uur, info: tel. 887777, tst. 221/222.
- 22-05 Promotie F. Stevens, Aula (J), 14 uur, info: tst. 257/269.
- 22-05 Promotie B. Schutte, Aula (J), 16 uur, info: tst. 257/269.
- 26-05 Lezing "Stellingname van een fotograaf" door O. van Alphen (fotograaf, Amsterdam), Collegezaal (Ni), 20 uur, info: tel. 887777, tst. 219/366.
- 28-05 Hemelvaartdag: vrije dag.
- 29-05 Collectieve ADV-dag: vrije dag.

- 05-06 Promotie S. Béguin, Aula (J), 16 uur, info: tst. 257/269.
- 08-06 Tweede Pinksterdag: vrije dag.
- 11-06 en 12-06 PHO-symposium "Kwaliteit: regel en realiteit" op het gebied van Gezondheidsrecht, Nieuwenhof, 1e dag 10.45-21 uur, 2e dag 9-15 uur, info: tst. 212/234.
- 12-06 Promotie N. Brand, Aula (J), 16 uur, info: tst. 257/269.
- 15-06 Lezing "Holistische geneeskunst" door Y. van Orshoven, Aula (J), 20 uur, info: tel. 09-3211855120.

Observa
BU
vrouwe
leren om
kelen me
benadere
ken uit c
presentat
Kuipers,
sum. tel.
Inventar
Het inte
Vrouwen
de titel
tie vrouw
boekje ui
pende en
het gebie
weging. f
IAV, Ke
sterdam,
verschille
(prijs 6,5
Tomlow,
Zomerw
Van maai
een zom
ven" in V
berg in R
Er is een
speciale a
het bespr
ven van k
Aanmeld
Klinkenb
folder: te
Kampen
Evangelis
mus orga
aantal ka
gesurft, g
Daarnaas
gen en bi
"Maakt h
Inlichting
071-12300
On
Afspraak
Studenten
ken met c
kening te
2 à 3 wek
Het make
het telefo
woensdag
10.00 uur
Va
Interne v
kers van c
Schriftelij
ding van
envelop b
dienst Per
Interne v
Bij de v
bestaat v
vacature v
RESEAR
Taak:
- databe
en aant
jecten var
- assisten

BULLETIN

en teken cultuurpa- de deur de Katho- voortzet- jk. Het is voortzet- ming. De in- se Rijk- cheidslijn et protes- lering van aar is het nnen ko- ran de vij- oefte aan versterkt. veel meer dan reli- en Duits- waar de Rijk gelo- dkwartier Het is nu er een- nen die in- itten, zijn paus. Het strak in k kan een 'olen gaat- lijpt veel t voor de eter zou Italiaanse

Inventarisatie vrouwenstudies

Het Internationaal Archief voor de Vrouwenbeweging (IAV) heeft onder de titel "Weet ik veel..(AV-inventarisatie vrouwenstudies juli 84-jan 86)" een boekje uitgegeven over ongeveer 500 lopende en pas afgeronde onderzoeken op het gebied van vrouwen en vrouwenbeweging. Het boekje is te bestellen bij het IAV, Keizersgracht 10, 1015 CN Amsterdam, tel. 020-244268, te koop bij verschillende vrouwenboekhandels (prijs 6,50) of ter inzage bij Pauline Tomlow, kamer 2045 Carré, tst. 170.

Zomerweek Vrouwen en Schrijven

Van maandag 6 t/m vrijdag 10 juli is er een zomerweek "Vrouwen en Schrijven" in Vormingscentrum De Klinkenberg in Rothem-Meerssen. Er is een gevarieerd programma met speciale aandacht voor het schrijven en het bespreken, verbeteren en herschrijven van korte verhalen.

Aanmelding vóór 22 juni bij VC de Klinkenberg. Voor informatie en een folder: tel. 043-643737.

Kampen Ichthus

Evangelische Studentenbeweging Ichthus organiseert deze zomer weer een aantal kampen voor studenten. Er kan gesurft, gezeild en gewandeld worden. Daarnaast is er aandacht voor o.a. zingen en bijbelstudie. Thema van dit jaar: "Maakt het wat uit?". Inlichtingen: Astrid Hendriksen, tel. 071-123007.

Onderwijs

Afspraak met studentendecanen

Studenten die een afspraak willen maken met de studentendecanen dienen rekening te houden met een wachttijd van 2 à 3 weken. Het maken van afspraken is mogelijk via het telefonisch spreekuur op dinsdag, woensdag en donderdag van 9.00 tot 10.00 uur via tel. 887777.

Vacatures

Interne vacatures gelden voor medewerkers van de RL en het AZM. Schriftelijke sollicitaties onder vermelding van vacaturenummer op brief en envelop binnen 10 dagen richten aan de dienst Personele Zaken.

Interne vacature 022

Bij de vakgroep Huisartsgeneeskunde bestaat voor een periode van 2 jaar de vacature van RESEARCH ASSISTENT(E). Taak: - databeheer en dataverwerking van een aantal kortlopende onderzoeksprojecten van huisartsen in de regio; - assistentie bij een deels zelfstandige

Dienst Voorlichting

Hans de Bruijn (1980-86 verbonden aan het AZM, afd. Algemene Heelkunde).

"Student geen luiwammes" (DL 7-5) De VSNU maakte bekend dat het studierendement aanmerkelijk hoger is dan eerder werd aangenomen.

"Drugsvoorlichting op mavo bar slecht" (DL 9-5) Dit staat in een rapport van de Federatie van Instellingen voor Alcohol en Drugs, gebaseerd op een onderzoek van de RL.

"Studenten hebben 'Maastricht' ontdekt" (De Telegraaf 9-5) De intensieve reclamecampagne van de RL resulteerde in 34 % meer aanmeldingen. Daarmee is de RL de snelstgroeiende universiteit van Nederland.

"CDA blijft sceptisch over enquête openbaar onderwijs" (DL 11-5) De Maastrichtse CDA-fractie vindt dat het onderzoek van LIBER (RL) een vertekend beeld geeft. CDA-raadslid "maakt zich daarover grote zorgen".

Congressen

Lezing over anatomie

Informatie over een lezing over anatomie is te vinden onder de rubriek "GENEESKUNDE-ONDERWIJS".

Symposium over Transseksualiteit

Van 9 tot 12 juni wordt aan de Vrije Universiteit in Amsterdam het 10e internationale symposium over Transseksualiteit georganiseerd door het VU-Generteam i.s.m. de Genderstichting. Tijdens het congres zullen de psychologische, psychiatrische, hormonale, chirurgische, medisch-ethische en religieuze aspecten van het verschijnsel transseksualiteit worden belicht. Voor informatie: dr. L. Gooren/J. Megens, congrescoördinator, postbus 7057, 1007 MB Amsterdam, tel. 020-5487542.

Lezing homoseksualiteit

In het kader van de lezingencyclus "Homoseksualiteit. Welke homoseksualiteit?" houdt Nienke van Dijk op woensdag 27 mei een lezing getiteld "Het vrouwelijk kruis: verlept of verbloed?; een potteus-theologische speurtocht naar sexe, sex en vrouwelijkheid als metafoor in de feministische theologie". Deze lezing vervangt de oorspronkelijke aangekondigde lezing van Denise Dijk. Plaats: Hoofgebouw VU, de Boelelaan 1105, Amsterdam, zaal 4A-05. Aangang: 16.00 uur.

uitvoering van statistische analyse; - uitbouwen en beheren van het wetenschappelijk literatuuronderzoek op het gebied van huisartsgeneeskundig wetenschappelijk onderzoek; - leveren van bijdragen bij het opstellen van vragenlijsten. Eisen: - opleiding op MEAO-niveau - kennis van BMDP en SPSS - ervaring met het werken met een personal computer. Salaris: maximaal schaal 6.

Interne vacature 023

Bij de vakgroep Onderwijsontwikkeling en Onderwijsresearch is plaats voor een TOEGEVOEGD ONDERZOEKER M/V. Het project Evaluatie van Studieresultaten is verantwoordelijk voor het toetsingssysteem van de medische faculteit. Binnen het project bestaat een vacature voor een medicus (8/10) voor een periode van 4 jaar met belangstelling voor het ontwikkelen van meetinstrumenten t.b.v. het medisch onderwijs.

Taak: de aan te stellen arts zal in samenwerking met andere projectleden vooral worden ingezet t.b.v. het verder ontwikkelen van meetinstrumenten in het kennisdomein (blokttoetsen) en vaardigheidsdomein (vaardigheidstoetsen).

Functie-eisen: - diploma basis-arts - aantoonbare affiniteit met medisch onderwijs en de evaluatie daarvan - kennis van en ervaring met statistische programmatuur - ervaring in wetenschappelijke verslaglegging - goede contactuele eigenschappen en bereidheid tot samenwerken met andere disciplines. Salaris: maximaal f 6024,- bruto per maand. Nadere inlichtingen: drs. B. Stalenhoef, tel. 882328 of drs. S. van Luyk, tel. 882308.

RL in de media

Onderstaande knipsels liggen ter inzage in de bibliotheeklocaties Bonnevanten, Randwijk en AZM/BMC en het studielandschap Nieuwenhof. DL = De Limburger, LD = Limburgs Dagblad

"Zwachtel beter voor gebroken pols dan gips" (DL 6-5 en LD 9-5) N.a.v. de promotie aan de RL van drs.

van dinsdag 19 mei t/m zaterdag 23 mei

MENU À f 25,00

Paté van gevogeltelevers met rozijnen en groene pepers

☆☆☆

Bout van jong tam konijn met mosterdsaus

☆☆☆

Gepocheerd eiwit met noten gekaramelliseerd

Le Vigneron
Bistrot à Vin

Havenstraat 19
6211 GJ Maastricht
tel. 043-213364
Gesloten: zondag, maandag en feestdagen.

Keuken: 17.00-24.00

Mogelijkheid tot eten op het terras.

Keuze uit 10 rode en 7 witte wijnen per glas vanaf f 3,50.

Juni, juli en augustus is de keuken geopend van 12.00 tot 24.00 uur.

Sport

Dia-lezing speleologische expeditie

Vorige zomer hebben twee studenten van de RL deelgenomen aan een speleologische expeditie naar het Taurus gebergte in Turkije. Speleologen houden zich bezig met het verkennen van natuurlijk gevormde grotten. Op vrijdag 22 mei vindt in de collegezaal (Nieuwenhof) om 19.30 uur een lezing plaats over deze expeditie. Deze lezing vertelt en illustreert de ervaringen en avonturen van de expeditieleden, Gerard Verhaegh en Hans Sevens.

Agenda Maassac

21 mei vanaf 19.00 uur: klimmen bij de Theresiakerk.
23+24 mei: NSAC voorklimmersweekend in Sy (België), opgave bij Paul Dobbelaar, tel. 217170.
27 mei: 3e Maassac-dië; informatie volgt nog.
28 mei vanaf 19.00 uur: klimmen op de Wilhelminabrug, OF
28 mei t/m 31 mei: lang klimweekend in Fontainebleau (Frankrijk). Opgave bij Paul Dobbelaar, tel. 217170.

Veluweeloop

Op zaterdag 12 september wordt voor de 8e maal de Veluweeloop gehouden. Dit is een trimloop over een afstand van 105 km in estafettevorm voor ploegen van 16 personen: 4 dames en 12 heren. Iedereen kan meedoen. Het inschrijfgeld bedraagt f 210,- per ploeg. Inlichtingen en inschrijfformulieren: SLW-Veluweeloop, Bornsesteeg 2, 6708 PE Wageningen, tel. 08370-82746.

Geneeskunde

Algemeen

Forumavond

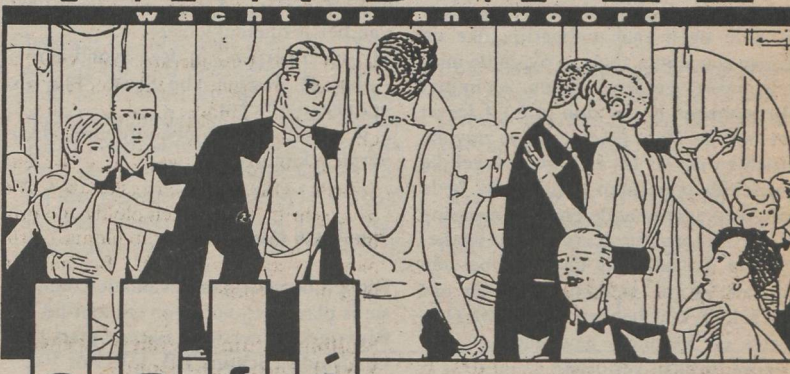
Het Ko-beraad, het overleg en belangengaan voor co-assistenten, organiseert op maandagavond 25 mei om 20.00 uur in de Aula (J) een forumavond met als titel "Normalisering van werktijden voor artsen binnen het ziekenhuis, waarom niet?"

Aan dit forum zullen deelnemen: - mevr. I. Muller-van Ast, (2e kamer) lid van de vaste kamercommissie voor volksgezondheid voor de PvdA - dhr. J. Merkelbach, landelijk secretaris van de LSV - dhr. P. van Dijk, landelijk vice-voorzitter beleid van de LBB - dhr. R. Lubbers, directeur-econoom ziekenhuis De Wever Heerlen - een directeur of beleidsmedewerker van het ministerie van WVC. Als voorzitter zal optreden: prof. H. Philippen, hoogleraar medische sociologie aan de RL.

Speciaal worden uitgenodigd geneeskunde-studenten, co-assistenten, assistenten en specialisten. Hun aanwezigheid in het publiek is zeer essentieel voor het welslagen van de avond, met name bij het tweede deel van de avond wanneer de forumleden over vragen uit het publiek zullen discussiëren. Elders volgt nog informatie omtrent de inhoud van de avond.

VIA N D A E L E R

wacht op antwoord

c a f é

Rechtstraat 78, Maastricht. Tel 25 20 97

Heeft u onze

Aspergetaart

wel eens geproefd?

Aspergetaart is er weer ieder weekend gedurende het aspergeseizoen.

Heerlijk als warm hapje bij de borrel of als voorgerecht.

theo coenegracht

Stationsstraat 5
6221 BM Maastricht
Tel. 214550

Open: zondag van 10.00-14.00 uur, maandag van 8.00-18.00 uur, dinsdags gesloten, overige werkdagen van 8.00-18.00 uur.

BULLETIN

Onderwijs

Voortgangstoets

Op woensdag 27 mei vindt er voor alle studenten Geneeskunde weer een voortgangstoets plaats van 9.00 tot 13.00 uur. De zalen zijn open van 8.45 uur. De deuren worden om 8.55 uur gesloten. De studenten dienen een HB-potlood mee te brengen.

De verdeling over de locaties is als volgt:
- sporthal de Heeg: studenten met reg.nrs. vanaf M86.001 enz. en M84.001 enz.;

- sporthal de Geusselt: studenten met reg.nrs. vanaf M82.001 enz. en M83.001;

- sporthal Daalhof: studenten met reg.nrs. vanaf M85.001 enz. en oudere jaars vanaf M81.001, M80.001, M79.001, enz.

Buitenlandse stages

Studenten die een stage in het buitenland gaan lopen worden verzocht vóór 1 juni hun aanvraag in te dienen bij het Secretariaat Commissie Studentenuitwisseling, mw. W. Schippers (Faculteitsbureau FdG). Nadere inlichtingen kunnen aldaar verkregen worden.

Lezing over anatomie

Op 20 mei organiseert Protagoras om 20.00 uur een lezing in de Aula van het Jezuïetenklooster door Jaap van der Wal met als titel "Het verloren lichaam".

Is de anatomie van ons lijf dood of levend? De gangbare anatomie, neergelegd in vele leerboeken en atlanten, lijkt voor de moderne mens de enige overtuigende en wetenschappelijke grondslag voor het medisch denken en handelen. In onze ogen vaak onbegrijpelijke en naïeve concepten zoals ze bv. in de middeleeuwen golden, lijken definitief overwonnen. Is dat ook zo? Of levert het ook de 20ste eeuwse mens zinvolle inzichten op als hij zich met dergelijke overleefde concepten bezighoudt? Is de gangbare anatomie de enige benadering of heeft zij ons geïsoleerd van de werkelijkheid die ook ons dagelijks bestaan bepaalt, nl. de werkelijkheid van ons eigen lijf? Wat hebben we sedert Descartes en Vesalies gewonnen en wat zijn we wellicht verloren?

Gezondheids- wetenschappen

Algemeen

Werkcollege

Op woensdag 20 mei om 19.00 uur geeft drs. Y. van Orshoven in het Jezuïetenklooster een werkcollege met als titel "Holistische benadering van de bewegende mens".

Dr. van Orshoven wil, naast de medische studenten ook studenten gezondheidswetenschappen kennis laten maken met zijn manier van werken. Deze lezing is opgezet voor derdejaars studenten BW en GGK, studenten uit andere richtingen en jaren zijn echter ook welkom.

Er wordt op deze avond praktisch ervaringsgericht gewerkt met integratie van kinesologische, neurofysiologische en gedragsselementen.

Onderwijs

Blok 1.7.2

Deelnemers/sters aan het blok 1.7.2 "Inleiding in de Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding" worden beleefd maar zeer dringend verzocht in ieder geval de inleiding (alles vóór taak 1) uit het blokboek vóór 18 mei gelezen te hebben.

Vaardigheidstraining psychodiagnostiek

In het kader van blok 3.6.5 wordt de vaardigheidstraining "Psychodiagnostiek" gehouden.

Het rooster van deze training hangt op het mededelingenbord bij bureau Onderwijs.

Inhaaltoets statistiek

De inhaaltoets Statistiek voor 2e jaars studenten wordt gehouden op woensdag 27 mei van 14.00 tot 16.00 uur in ruimte H1089.

Vragenuur

Op 19 mei van 11.00 tot 12.00 uur vindt er in kamer 1089 (Jezuïetenklooster) voor derdejaars studenten Gezondheidswetenschappen een vragenuur plaats. Organisatie: curriculumgroep Beleid en Beheer.

Refereeravond Verplegingswetenschap

De vakgroep Verplegingswetenschap houdt op dinsdag 19 mei om 19.30 uur een refereeravond in de collegezaal 1090 van het Jezuïetenklooster. De onderwerpen van deze avond zijn:
- mw. H. Huijter Abu Saad: "Pijn als verpleegprobleem";
- R. Halfens: "Pijnbeoordeling door verpleegkundigen".

Vacature studentlid

Binnen de voortgangsevaluatie-commissie is plaats vrij voor een student-lid. Bij voorkeur eerste of tweede jaars met de afstudeerrichting BB, GVO of VW. Belangstellenden kunnen informatie krijgen bij Pauline Dijkman, tel. 617395 (of postvakje 4e jaars) of bij Henk Seelen, tel. 045-216560 (of postvakje 3e jaars).

Voorlichtingsbijeenkomst

Op woensdag 20 mei organiseert Agora i.s.m. de Nederlandse Vereniging voor Gezondheidswetenschappen (NVGW), een voorlichtingsbijeenkomst over het werkveld van gezondheidswetenschappen. Afgestudeerden zullen d.m.v. korte presentaties een beeld geven van hun werkgebied.

Er komt b.v. een beleidsmedewerker van de kruisvereniging, een staffunctionaris bij het ziekenhuis, een coördinator patiëntenvoorlichting, enz. Er wordt naar gestreefd dat ook van de 4 nieuwe afstudeerrichtingen vertegenwoordigers aanwezig zijn.

De avond vindt plaats in het Jezuïetenklooster (Rijkswaterstaatvleugel) in de kamers 0089, 0090, 1089 en 1090. Het programma is als volgt:
19.30-20.00 uur: ontvangst en koffie.
BB/GVO/VW nieuwe richtingen

20.00-20.15: 1e presentatie BGK
20.20-20.35: 2e presentatie BW

Dienst Voorlichting

20.40-20.55: 3e presentatie GGK
21.00-21.15: 4e presentatie FenT

Stagiaire

De afdeling Gezondheidsvoorlichting en -opvoeding van de GGD Nieuwe Waterweg-Noord heeft plaats voor een stagiaire (V) voor het doen van onderzoek op het gebied van Vrouw en Gezondheid. De stage duurt 6 maanden (4-5 dagen per week) of langer op parttime-basis. Stage-opdracht: d.m.v. literatuuronderzoek en interviews met sleutelfiguren uitvoeren van een oriënterend onderzoek, toegespitst op de trits vrouw-gezondheid-gezondheidszorg in de regio Nieuwe Waterweg-Noord. Nadere informatie bij Pauline Tomlow, Vrouwenstudies GW, tst. 170.

Rechtsgeleerdheid

Algemeen

Scriptie-onderzoek

Bij de Wetenschapswinkel is een vraag binnengekomen naar de mogelijkheden

en rechten van in Nederland wonende Zuid-Molukkers, wanneer ze naar het huidige Indonesië willen terugkeren. Voor een derde- of vierdejaars student(e) Rechten vormt deze vraag een goede gelegenheid zijn of haar licht op deze problematiek te laten schijnen en het resultaat hiervan te laten verschijnen als een heldere scriptie.

Voor meer informatie: Wetenschapswinkel, tst. 283 of Nico Verheij, Publicrecht, tst. 703.

Onderwijs

Voorlichting 3e en 4e jaar

Voorlichting derde en vierde jaar op woensdag 20 mei om 11.00 uur in de Collegezaal.

F-Raad

Op woensdag 20 mei om 14.15 uur vindt er in de practicumruimte een vergadering van de Faculteitsraad plaats.

Hoorcollege rechtshandhaving

Woensdag 20 mei om 19.00 uur in de practicum-A-ruimte: hoorcollege rechtshandhaving t.b.v. avondstudenten.

Vragenuur

Vragenuur blok 1.5 op vrijdag 22 mei om 15.00 uur in de Collegezaal.

Inleiding

Woensdag 27 mei, 14.00 uur in de Collegezaal: Inleiding "Werkgelegenheid voor juristen bij de EG" door dr. E. Verploeg.

Faculteit gesloten

Donderdag 28 en vrijdag 29, alsmede 30 mei is de faculteit gesloten.

Bloktoetsen dagopleiding

Vrijdag 19 juni worden de bloktoetsen voor de dagopleiding afgenomen in sporthal de Heeg.

Indeling:

- jaar 1: 8.30-10.30 uur
- jaar 2: 11.00-13.00 uur
- jaar 3 en 4: 13.30-16.30 uur.
De Rode Kluwer, de Vermande-bundel alsook de Asser-bundel mogen tijdens de toets gebruikt worden.

Herkansingen

De herkansingen worden afgenomen in de week van 10-14 augustus.

AGENDA

Theater

Stadsschouwburg

Sassafras, Toneelgroep M'46, zo 17 mei 20.00 uur.

Podium Puck

Jourdain/Dormesin, Hans Hoes en Har Smeets: drama in dialoog vorm, vrij 15 en za 16 mei 21.00 uur.

Toneelacademie

Rennen. Achter het meisje aan, Theater Spelontk, do 14 en vrij 15 mei, Toneelacademie, 20.30 uur.

Nachtslacht, Toneelgroep de Voorziening, di 19 mei 20.30 uur.

Het kind of de vernieling van Nieuw-zeeland, Toneelgroep de Voorziening, wo 20 mei 20.30 uur.

Podium Posjet

Voorjaarsontwaken, door "Alles is Drama", za 16 mei 20.15 uur

Podium Puck

Jourdain/Dormesin, H. Hoes en H. Smeets: drama in dialoog vorm; gebaseerd op drie verhalen van G. Apollinaire, vrij 15 en za 16 mei 21.00 uur.
Met gemengde gevoelens, Miel Cools, za 23 mei 21.00 uur.

Muziek

Stadsschouwburg

Ann Burton & Mark Murphy, **Batida**, **Harry Verbeke/Carlo de Wijs Quartet**, Jazz Plus Festival, vrij 15 mei 20.00 uur.
Rita Reys & Trio Pim Jacobs, Jazz Plus Festival, za 16 mei 22.30 uur.
Djimmiband, Redotteconcert: Jazz Plus Festival, zo 17 mei 16.00 uur.

Podium Puck

Jolivet Harp Kwintet,

koffieconcert, zo 17 mei 12.30 uur.

Gaston Nicolaes, lunchconcert (piano), wo 20 mei 12.30 uur.
Ik houd van zingen, Gezelschap Mon Cherie en de Herenflikken, vrij 22 mei 21.00 uur.

Staargebouw

LSO, T. Thielemans, Jazz Plus Festival, za 16 mei 20.00 uur.

Intro-concert, St. Maartenspoort 2

Jean-Pierre Peuvion, klarinet, di 19 mei 20.30 uur.

City-Centrum

'Stem des volks' concert, i.s.m. koor "Omroer" Hasselt, afsluiting "Gurrende truthahne", vrij 15 mei 20.00 uur.

Café 't Ridderke, Rechtstraat 28

The SteamTeam, zo 17 mei 21.00 uur

Tentoonstellingen

Universiteitsbibliotheek/Bonne fantencomplex fototentoonstelling Franse fotograaf (t/m 30 mei). Tentoonstelling 'boek-ver-beelding' (aantal inzendingen voor de prijs 'creatieve en innoverende boek-ver-beelding') Geopend: werktijden van 9.00 tot 21.00 uur, zaterdag 9.00-13.00 uur.
Bonnefantemuseum, verschillende exposities.
Galerie Wanda Reiff, Rechtstraat 43, Felix Droese (knipsels, druksels, tekeningen, objecten), Fons Brasser (papierwerken), Ado Hamelryck (papier-installatie), tot 7 juni.
De Tribune, Kapoenstraat 10, Terry Thompson, schilderijen, t/m 23 mei, ma t/m za 9-18, do tot 21 uur.
Schuwirth & Van Noorden, Rechtstraat 64, schilderijen, grafiek en beelden van versch. kunstenaars t/m 23 mei do t/m zo 14-17.30, do ook 19-20.30 uur.
Podium Posjet Vijverdal, Willy Kaasenbrood & Gerard Wiegman (olieverven en acryls) tot 29 mei.
Jan van Eyck akademie, Hans Slempkes (ruimtelijk werk),

Marieke van Beek (installatie), Mireille van 't Hoff (objecten) t/m 22 mei.

Museum van Bommel-van Dam te Venlo, Andries Hoogenraad, Ton Boelhouwer, Luuk Wilmering, Jaap Namminga (t/m 28 juni), dagelijks van 10.00-16.30 uur, za en zo van 14.00-17.00 uur, ma gesloten.
Gemeentemuseum Roermond tentoonstelling rond het leven en het werk van Etty Hillesum.
Galerie Hof van Oensel-Schimmert Fred Matthijs (olieverven en houten sculpturen) van 16 mei t/m 20 juni.

Films

Lumiere, Bogaardenstraat 40

Nadzor, Saniewski, do 14 t/m wo 20 mei 20.00 uur.
De spiegel, Tarkowski, do 14 t/m wo 20 mei 20.15 uur.
My life as a dog, Halström, do 14 t/m wo 20 mei 22.00 uur.

Mabi B.V., Kleine Gracht 24 a

Platoon, O. Stone, dag. 2.30 en 9.00 uur, za en zo ook om 6.15 uur.
Over the Top, M. Golan, dag. om 2.30 en 8.30 uur, za en zo ook om 6.15 uur.
Clockwise, C. Morahan, dag. 2.30 en 8.30 uur, za, zo en wo 6.15 uur.
Children of a lesser God, R. Haines, dag. 2.30 en 8.30 uur, za en zo om 6.00-8.30 uur, wo alleen 8.30 uur.

Cinema Palace

The name of the rose, dag. 6.30 en 9.15 uur, za, zo en wo ook om 4.00 uur.
The Golden Child, dag. 6.30 en 9.00 uur, za, zo en wo ook om 2.00 en 4.15 uur.
Mona Lisa, dag. 6.30 en 9.15 uur, za, zo en wo ook om 2.00 en 4.15 uur.

Cine-K, Bernardusstraat 13

The French Lieutenant's woman, K. Reisz, do 14 t/m wo 21 mei, 20.00 uur.
Down by Law, J. Jarmusch, do 14 t/m wo 21 mei, 22.15 uur.

cultuur

Samengesteld door Lucia Geurts en Paul Pinxten.

Ah... Afrika!

Zaterdag 23 en zondag 24 mei vindt in het Maastrichtse filmhuis Lumière de presentatie "Ah... Afrika!" plaats. In samenwerking met de Nationale Commissie voor Ontwikkelingssamenwerking (NCO), het Centrum voor Vrede en Ontwikkelingssamenwerking (CVOS) en Maastricht tegen Apartheid wordt een pakket films vertoond waarmee een beeld wordt geschetst van "cultuur in/en Afrika". De middagvoorstellingen bestaan grotendeels uit films met een documentaire karakter. In de avonduren is een speelfilm geprogrammeerd. De kijker maakt kennis met 'n voor een westerling vreemde cultuur. De talloze bevolkingsgroepen maken het onmogelijk dit uitgestrekte continent in strikt aparte cultuurgebieden op te delen (wellicht is Zuid-Afrika, waar dit letterlijk wordt toegepast, hierop een uitzondering). In het pakket bevinden zich dan ook films uit Zuid-Afrika, Tunesië, Togo, Senegal en bijvoorbeeld Zimbabwe. Anton van den Heuvel, medewerker CVOS, mikt met het programma op een zo breed mogelijk publiek. De cyclus is op verschillende plaatsen in Nederland te zien. De bedoeling is om diverse aspecten van Afrika te laten zien: Afrikaanse cultuur in de meest brede zin. Zaterdag start men om twee uur met een serie korte films. Om tien uur wordt de eerste avond besloten met de speelfilm "De zoon van de Hyena's" (Marokko/Tunesië). Zondag overdag worden vier films vertoond. "De wegmarkers van de woestijn" sluit rond tien uur de Afrikaanse filmdagen af. De toe-

gang bedraagt vijf gulden per dagdeel. Belangstellenden kunnen voor een volledige beschrijving van het omvangrijke programma terecht bij Filmhuis Lumière, Bogaardenstraat 40b of CVOS, Cortenstraat 4. Een telefoontje (213841) naar het CVOS en je krijgt de folder in de bus.

De face-lift van Bonnefanten

Er kwam zelfs een minister aan te pas om de heropening, de derde verbouwing in acht jaar, wereldkundig te maken. Bij deze gelegenheid droeg minister Brinkman een collectie oude Italiaanse schilderkunst (in bruikleen) over aan het Bonnefantenmuseum. Bij het betreden van de gereorganiseerde ruimte springt een sombere wandschildering van Sol Lewitt in het oog. De ruimte lijkt groter en is ook een stuk hoger. Plafondrasters zijn weggebroken en wanden verplaatst. Elektrische leidingen en buizenstelsels geven de eerste verdieping niet langer meer het aanzien van een warehouse, de functie van het gebouw voordat het museum er bezit van nam, maar van een fabriekshal. Pretentieloos, al heeft sinds Beaubourg een dergelijke aanpak toch ook weer net een zweem van pretentie. Open, zonder opsmuk staat de ruimte geheel in dienst van het te presenteren werk. In een centrale ruimte treft men er 'Prometeo' aan, een installatie van de Italiaanse beeldende kunstenaar Luciano Fabro. Het werk verwijst

naar de god die het vuur naar de mensen bracht en hiervoor moest boeten. Het moderne vuur is ingekapseld, waaruit het toch herhaaldelijk weet te ontsnappen, in kerncentrales. Je moet het wel weten. Op een plek als deze - Zuid-Limburg is omringd door 20 (!) centrales - is het meer dan een teken in een ruimte. Marmeren zuilen verbonden met meetlatten zijn minder stabiel dan ze lijken.

De eerste verdieping wordt op sobere wijze gevuld met moderne kunst; schilderijen van Roy Villevoe en de Duitser Imi Knoebel. De Limburgse lichte is vertegenwoordigd door Toon Teeken, Fons Haagmans en Ton Slits. Uit eigen collectie is er onder meer werk van Walter Dahn en Rene Daniels. De documentatie rond Beuys, met het accent op zijn kortstondig Maastricht verblijf, is door een teveel aan affiches een kruising tussen een fankamer en een kunstkapel. De sobere presentatie en schaarse verlichting in sommige van de grote en kleine ruimten maken dat het gebodene soms letterlijk en figuurlijk onderbelicht wordt.

De tweede verdieping is onder meer voorbehouden aan de de collectie Italiaanse schilderkunst. Verrassend omdat het nu eens niet gaat om de grote meesters. In combinatie met de eigen Romaanse en Gotische collectie uit het Maasland en schilderij uit de Zuidelijke Nederlanden (15e tot 18e eeuw) illustreren de Italianen hun invloed op de Nederlandse schilderkunst...?????Op een overzichtelijke wijze zijn de archeologische vondsten gerangschikt?????. Tevens zijn er nog steeds enkele voorbeelden van religieuze kunst aanwezig. Het Maastrichts aardewerk is, in wat uiteindelijk een koffieshop moet worden, vertegenwoordigd met recente ontwerpen: "Vijf kunstenaars - vijf serviezen".

Het Bonnefanten kan geen enkele vergelijking met een kunstpaleis doorstaan; er is door het rudimentaire karakter van de bouw eerder sprake van een culturbunker. In de nieuwe opzet is duidelijkheid het grote pluspunt. Dat is mede te danken aan de opstelling van de nieuwe directeur, Alexander van Grevenstein, met wiens komst ook een einde kwam aan het chaotische tentoonstellingsbeleid. De prominente plaats voor de hedendaagse kunst in het museum, de aandacht voor jonge kunstenaars in eigen land en de directe buurlanden (België en het Rijnland) en niet te vergeten de plezierige financiële situatie van het Bonnefanten, doen vermoeden dat het Maastrichtse museum een katalyserende rol kan gaan spelen in de Europese kunstwereld.

Art-Paper 87

In het kader van "Art-Paper 87" presenteren enkele Maastrichtse galeries papierwerk van kunstenaars. Werk van Fons Brassier, Felix Droese en Zado Hamelrijk in Galerie Wanda Reiff. Galerie Dis presenteert papierwerk van Sjoerd Buisman en Marijke de Goey. Boudewijn Corstiaansen, Ine Schröder en Addy Coumou exposeren in Perroen Galerie. Werk van Paulo Ta-

bordo Barreto en Fred Siegentaler is te vinden in Galerie Wolfs. Galerie Schuwirth & Van Noorden heeft werk van Laurence Barker en Svava Bjornsdottir in huis.

Ridderke

Zondag 17 mei speelt de jazzformatie The SteamTeam in café 't Ridderke in de Rechtstraat. Het kwintet (trompet, tenorsax, bas, pinao en drums) komt uit de Nijmeegse regio en speelt werken van o.a. Horace Silder, Art Blakey, Wayne Shorter en eigen composities. Muziek met een hardbop-sfeertje uit de jaren zestig/zeventig.

De Voorziening

Twee avonden bespeelt de noordelijke toneelgroep De Voorziening het theatertje van de Toneelacademie. Dinsdag 19 mei is "Nachtslacht" van de Franse schrijver Jean-Paul Wenzel te zien. Het gaat over de ongelijke strijd die de "gewone jongen" Alain levert met zichzelf, zijn vriendin en zijn bekrompen milieu. Woensdag de twintigste brengt De Voorziening "Het kind of de vernieling van Nieuw-Zeeland" van de Duitse auteur Bodo Kirchoff. Een kind graaft zich een weg door de aarde, zijn familie wil hetin een keurslijf van normen dwingen, maar het kind weigert hadrnekking zijn fantasie prijs te geven. De sfeer in het stuk varieert van slapstick tot gruwel. Het is de eerste keer dat een stuk van Kirchoff in Nederland wordt gespeeld.

Lataster en ABP

Wanda Reiff ziet de (zakelijke) dingen graag groot en het ABP wil ook eens positieve aandacht. De galeriehoudster en zakenbehaartigster van een van Limburgs meest bekende schilders, Ger Lataster, gaat in zee met het pensioenfonds en tot 24 mei zijn in de centrale hal van het hoofdgebouw in Heerlen schilderijen te zien van Lataster. Het ABP bestaat 65 jaar. Het is er niet in geslaagd op een respectabele manier oud te worden en wil voor de komende maanden samen met Wanda Reiff exposities organiseren van drie respectabele kunstenaars, die en de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt én een band met Limburg hebben. ABP omschrijft

het als volgt: "Op deze wijze willen we het 65-jarig bestaan van het ABP verbinden met de streek, waarin we gevestigd zijn, met onze solidariteit met de gepensioneerde mens en het belang onderstrepen dat wij hechten aan de cultuur, waarin wij als organisatie leven." Hiermee krijgt het fenomeen sponsoring the arts gestalte. Voor Limburg zou dit de aanzet kunnen zijn tot het promoten van provinciale kunstenaars door de grote bedrijven in deze provincie. Stel je voor: DSM neemt Dré Devens, Leon Janssen krijgt de KNP achter zich, het jonge talent Roy Villevoe kan wellicht bij Océ terecht. Of dit een gunstige ontwikkeling zou zijn, valt te betwijfelen. De knieval voor het grootkapitaal zal menig kunstenaar dwingen zijn integriteit prijs te geven en degraderen tot een kopgroeiprijder met T-shirt-opdruk. De open dag vindt in Heerlen plaats op zondag 24 mei van twee tot vijf.

Sphinx collectie

Een andere jubilaris pakt het nog groter aan. Sphinx wil het 150 jarig bestaan niet ongemerkt voorbij laten gaan en organiseert een grote tentoonstelling van Maastrichts aardewerk in de Eurohal. Hoewel sinds 1969 geen aardewerk en hotelporcelein meer gefabriceerd wordt, is de fabriek eigenaar van een zeer omvangrijke verzameling Maastrichts aardewerk. Vanaf het midden van de negentiende eeuw werd van bijna elk uitgevoerd model en decor tenminste een exemplaar bewaard. De huidige collectie wordt geschat op 75.000 stuks. Zoals bekend wil Sphinx de verzameling niet langer meer zelf bewaren en afstoten. De expositie wordt daarom een unieke gelegenheid om de fabriekscollectie te bewonderen. Op drie expositie-pyramides en in veertien wandensembles worden circa 6000 stuks gepresenteerd. In de wandensembles zal men voornamelijk borden en schotels aantreffen. Een pyramide bevat ongedecoreerd aardewerk, een compleet witte toren.

Een halve pyramide is opgebouwd met effen uni-decors. De derde pyramide bestaat uit aardewerk met vooral drukdecor.

"Een greep uit de collectie", 12 tot en met 18 juni in de Maastrichtse Eurohal. Toegang is gratis.

Studentenhuis „In de Fortuyn”

Boschstraat 97, links van de St. Matthiaskerk.

- * Aldaar zijn gevestigd het **R.K. Studentepastoraat Maastricht** en de **R.K. Studentenvereniging Servatius**. Telefoon 043-211126. Secretariaat open: 9.30-12.30 uur.
- * In het studentenhuis zijn ingericht: een grote **conversatiezaal** met o.a. bar, TV en piano, een ruime **leeszaal-bibliotheek** (ook open voor vrije studie), een **kapel** voor meditatie en kleinere **ruimten** voor gespreksgroepen.
- * Het Studentenhuis biedt graag de **gehele dag gastvrijheid** aan alle studenten van Universiteit en HBO-instellingen, ongeacht hun levensovertuiging.
- * Elke zondagmorgen om 10.30 uur en donderdagavond om 19.30 uur is er een **Eucharistieviering** voor studenten. De studentepastor is de gehele week bereikbaar voor persoonlijke gesprekken.

Het Studentenhuis „In de Fortuyn” is een open huis

Brussel/ Bruxelles

Als wij op zaterdagochtend om kwart over zes opstaan, kun je er donder op zeggen dat dat iets met eten te maken heeft. Wij gedroegen ons zo onnatuurlijk om een vroege trein naar Brussel te halen. En als wij naar Brussel gaan doen we dat niet in de laatste plaats om te eten. Brussel kiezen we niet alleen uit omdat je alleen daar in België bent, maar ook om zijn speciale attracties. Vandaar deze impressie van een culinair dagtochtje. Tegen lunchtijd streken wij neer op een terras op de hoek Grote Markt/Boterstraat (Grand'Place/Rue de Beurre; je weet nooit of Happart dit leest), bij taverne La Chère. Elies bestelde een omelet van kaas en ham, Nico een tonijnsalade. Van de prijzen (Bfr. 195 resp. 285) schrik je misschien. Maar als ze in Brussel een salade aanbieden dan bedoelen ze een SALADE, niet een slaatje. Zelfs na uren door de stad sjouwen heb je er een stevige lunch aan. En dan de kwaliteit! Verse tonijn, geen blikvoer. Als je van dat alles, met een Gueuze ernaast, zit te genieten in een schitterende lentezon op een Brussels terras, dan moet je toch wel een volstrekte hypochonder zijn om het verdiet van België niet even te vergeten. Ga je twintig meter verderop vanaf de Grote Markt de Rue Chair et Pain (Vlees- en Broodstraat; alleen van de straatnamen krijg je al honger) in, dan kom je al gauw bij ons voornaamste reisdoel: de Korte Beenhouwersstraat (Petite Rue des Bouchers). In en om dat korte straatje liggen zeker twintig restaurants, de meeste gespecialiseerd in fruits de mer/zeevruchten, die dan ook in grote variëteit voor de restaurants zijn uitgesteld. Daar kun je dus waanzinnig lekker eten, en het is er, zeker bij mooi weer, ontzettend gezellig.

Wij gingen ditmaal naar binnen bij "Le Petit Bedon", maar om van zoveel mogelijk tegelijk te genieten bestelden we iets dat je bij de meeste andere zaken in de straat ook kunt krijgen: een plateau des fruits de mer (zeevruchtenplaat), à raison (voor de prijs) van zo'n 1300-1400 Bfr. voor twee personen.

Zo'n plâ(a)t(eau) is een grote berg van voornamelijk schelpen in allerlei soorten en maten: oesters en mosselen, maar ook alikruiken, wulken, kokkels (dat zijn dus geen zoutjes), venusschelpen, clams en nog wat onbekende merken, aangevuld met krab en garnalen. Dit wordt geserveerd met veel brood, alsmede het nodige gereedschap, zoals naalden om alikruiken leeg te peuteren en notekrakers om de krab mee te lijf te gaan. Met een koele Muscadet erbij wordt dat een ongehoorde schranspartij.

Veel mensen zullen misschien enige weerzin moeten overwinnen voor ze al die weekdieren kunnen eten, maar dan doe je desnoods je ogen maar dicht, want voor avontuurlijke geesten is de beloning hoog. En Brussel is maar twee uur met de trein.

Nico Verheij, Elies Steyger

achterom

NANDA

Het vlooientheater was van voor mijn tijd; de dikste vrouw ter wereld staat ergens anders geld te slaan uit haar (al dan niet nep-)omvang en voor de rest gaat bijna alles met z'n tijd mee op de lente-kermis in Maastricht: zwaaiend, draaiend, hoog en/of snel. Bijna alles, want een paar dingen zullen de tijd overleven, zoals de waarzegster bijvoorbeeld.

Krantenkoppen kondigen buiten al aan dat Nanda niet zomaar een waarzegster is: "Ik ben vaak een soort psychiater" en "Ik zie iets vaags, iets mistigs.". Dit moet de mensen watertandend naar de toekomst naar binnen lokken. Op maandagavond lukt dat niet zo en Nanda komt maar even uit haar hokje tevoorschijn om een praatje te maken met de buurdames van de goktent, die wegens gebrek aan klandizie verveeld uit hun kraampje hangen. Om toch nog een zigeunerachtig tintje aan haar uiterlijk te geven, heeft ze een zwart kanten doekje om haar kleine blonde hoofd geknoopt. Binnen worden alle verdere romantische gevoelens, van mysterieuze waarzegsters met grote gouden ringen in de oren die verwoed in hun glazen bol staren, definitief de grond in geboord. Het is er veel te licht en je kunt precies zien hoe de boel in elkaar is getimmerd. Ik moet eerst een tientje betalen, waarna ze me vertelt dat ze een kaartje gaat leggen en daarna mijn hand zal lezen. Ik mag twee kaarten pakken uit de voor mij uitgewaaierte kring. Allebei blijken ze getooid met hartjes en op een ervan prijkt zelfs een gouden ring. Dat is gunstig, weet ze, er is iemand die van me houdt en betrouwbaar is. Er kan zelfs een huwelijk inzitten. Altijd fijn om te weten, dat iemand van je houdt, toch? Uit de andere kaarten, die ze snel (en vakkundig, naar ik aanneem) erbij heeft gezocht, blijkt dat ik binnenkort een reisje ga maken (niet zo moeilijk te voorspellen met de zomervakantie in het vooruitzicht), dat ik pas op mijn dertigste veel geld ga

bericht uit Maastricht

verdienen en dat ik over pakweg veertien, vijftien maanden een verandering tegemoet kan zien, een verhuizing of zo.

Mijn hand laat een sterke, lange levenslijn zien ("Je wordt een oud omaatje hoor!") en voorspelt me drie kinderen. Ik mag nog één vraag stellen, maar die schiet me niet te binnen vanwege de overrompelende snelheid waarmee alles gaat. Dan moet ik weg; de dikke glazen bol blijft onberoerd.

Geen traditionele volksverlakerij meer! Op naar de hedendaagse, snelle dingen die met veel licht en nog meer herrie mensen lokken. De Happy Spider; de spin met acht armen waaraan boosijkende wagentjes vastzitten die je heerlijk op en neer en heen en weer laten zwieren (er bestaat ook nog een Polyp, de inktvis-uitvoering van hetzelfde idee). De beschilderde schotten die het beest omringen laten woeste taferelen zien van veelkleurige monsterspinnen die zich tegoed doen aan

Vijftig meter boven het Vrijthof. (foto Franco Gori)

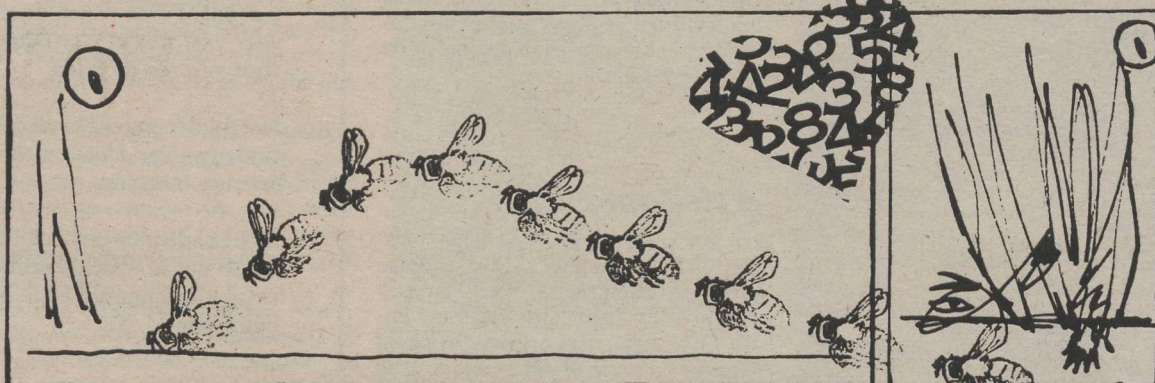
hulpeloze mensen. Tijdens de rit wordt af en toe de dreunende discomuziek wat zachter gezet en krijgt een enthousiaste stem de kans om de inzittenden die nog niet misselijk zijn, toe te spreken: "Jááá, daar gáát 'ie weer! En hóóg met de kontjes!" Toegegeven, soms zijn spinnen meer dan alleen nuttige beesten.

In de stemming gekomen voor 'snel' begeven we ons naar spins' buurman. Een apparaat omringd door wagentjes, dat, eenmaal op topsnelheid gekomen, verticaal omhoogkruipt, zodat de inzittenden in een flits de wereld op zijn kop kunnen aanschouwen. Een blitse vondst, alleen dat gedesorienteerde gevoel bij het uitstappen.

Hoog is natuurlijk ook erg leuk en dat is wel te vinden op deze kermis: de nieuwe attractie deze keer, terug van weggeweest, het reuzenrad. Maar liefs vijftig meter hoog en een uitzicht over zo'n beetje de hele stad. Een must voor iedereen die van weids en de stad houdt én die niet terugschrikt voor krakende mechanismen. Het vliegende tapijt, de reuzenschommel geflankeerd door twee charmante houten harem-dames, moet dan ook aan populariteit inboeten, want hij stond er vorige kermis óók al. Zoals overal wordt er via de microfoon op aangedrongen snel kaartjes te kopen, "de laatste plaatsen, komt u maar". En dat terwijl de helft van de plaatsen nog onbezet is. Toch blijft het leuk, zo'n superschommel, behalve natuurlijk als je snel last hebt van zeeziekte.

We laten de gok-, schiet-, en videotenten maar voor wat ze zijn en die zuurstok hoeft ook niet meer zo nodig; de maag draait nog mee.

Judith Habets

EINSTEIN DEED HET MET DE PEN

Roman

Ik wil U eens verslag doen van een van de wonderlijkste gebeurtenissen in Zuid-Limburg sinds de invasie van de Romeinen. Onlangs, het was mooi weer op zondagmiddag, besloot ik mijn fietsje te pakken en mij aan te sluiten bij het leger pedalisten dat bij wijle onze holle wegen tot volle wegen maakt. Het plan was subtiel en daarom eenvoudig: oostwaarts, zuidwaarts patattenland in, westwaarts de Maas weer over, noordwaarts het kanaal langs tot aan het Vrijthof, aldaar een lange pauze inlassend, en tenslotte -om de hoek- naar huis.

Puffend en stomend beklom ik het plateau van Margraten. De zon brandde op mijn behaarde bolletje. Heet! Zweet! Wat een genot om een gezondheidsfreak te zijn, bedacht ik me net, toen ping! ping! het geluid van aerodynamische fietsbelletjes mijn trommelvlies lichtjes deed trillen. Zoef! Zoef! Zoefzoef! stooft een klein pelotonnetje voorbij. Hela! zag ik daar niet een bekende in de staartpositie?

Ik moest even op de pedalen om aansluiting te vinden bij het groepje, en jawel hoor: "Hee, hijg-hoe, hijg?" blies ik mijn studievriend Suitoeter toe.

"Ach", sprak hij opgewekt pedalerend, "Ik geloof niet dat ik erg mag klagen. Werkeloos, al negen maanden. Niet veel meer te doen dan fietsen. Leuk, hoor. Solliciteer wel veel. Maar ja, wat heeft een arts tegenwoordig nog in de gezondheidszorg te zoeken?" "Hijg," bevestigde ik, en moest mij laten terugvallen. Die Suitoeter, bedacht ik, zo monter!

Toen er een einde kwam aan het afschuwelijke vals plat besloot ik dat het nu werkelijk van jetje kon. Net toen ik met een kalme handbeweging de tweewieler in de hoogste versnelling wilde gooien zag ik een stilleven in de berm: een geschaafde fiets, en een bebloede Suitoeter ernaast. Hij versloeg het gebeurde opgewekt: "Ach, ik mag nog niet klagen. Bidonnetje tussen de spaken gegooid, over de kop. Nee dank je, geen hulp nodig." Ik peddelde verder. Even later suisde S. weer langs.

Enkele kilometers verderop trof ik hem opnieuw ernstig gewond in de berm: "Niets aan de hand hoor!" sprak hij lachend, "Ik mag in 't geheel niet klagen! Wist mijn voorwiel te verstrengelen met trapper van Belgische koddebeier te fiets. Fraaie schuiver gemaakt, hier op het grint." Opnieuw had hij geen hulp nodig, en even later zoefde hij me als een soort roodwitte zebra weer voorbij.

Ik kwam hem die middag nog driemaal, in steeds ernstiger gradatie van verwonding, in de berm tegen. Telkenmale wenste hij geen hulp. Nee, hij mocht niet klagen, het viel allemaal nog reusachtig mee! Niettemin maakte ik mij zorgen. Dit kon toch niet goed gaan.

De climax van een aangenaam middagje uit kwam toen ik langs het Albertkanaal fietste en langs de oever de verformfaaide fiets van mijn vriend Suitoeter zag. Nee toch! Het zou toch niet waar zijn? Maar in dit geval was hulp toch echt geboden.

Kordaat dook ik in het kanaal en begon te dreggen. Diep en koud, daar! Proestend kwam ik boven, en hoorde "Hee!" Ik keek op, en zag Suitoeter vanachter een bosje vandaan komen. Hij sjorde zijn broekje nog wat op, wurmde wat met zijn kruis, en sprak: "Jij mag niet klagen dat je net in het kanaal valt op de plek waar ik ging staan pissen!"

Eva